

Vlaamse overheid

13

Wat staat ons te wachten?

Nieuwe
besparingen

Collega's op pad

Het nachtleven
van een
controleur
wegenbelasting

COLLEGA RUDY MOSTAERT (56) VINDT ZICHZELF OPNIEUW UIT

Een nieuwe job na je vijftigste

*“Ik kies heel bewust
voor vlees van
hier vlakbij.”*

Klara,
workshopkok en [flexivoor]

Ben jij ook flexivoor?
Doe de test op vleesvanhier.be

“Ik ben een gepassioneerde hobbykok en geef mijn passie graag door aan mijn gasten tijdens mijn kookworkshops. Flexivoor? Dat ben ik al jaren. Net als mijn gasten kan ik echt genieten van een lekker stukje vlees. Maar er is nog zoveel anders, hé. Gevogelte, vis, groentjes: gezondheid begint met variatie. Ik kies ook bewust voor vlees van hier. Da's een kwestie van een beetje meer duurzaamheid. Kleinere afstanden maken mijn ecologische voetafdruk kleiner. Maar het is ook een kwestie van smaak. Het lekkerste vlees komt van hier vlakbij. En dat laat ik mijn gasten graag proeven.”

*Vlees van hier?
Met plezier!*

weilig • woedzaam • werantwoord

Je veux de l'amour

Cijfers vind ik niet sexy - ik heb ooit zonder succes lessen statistiek gevolgd en mijn liefde is sinds dan niet gegroeid - maar toch ben ik gaan grasduinen in het VRIND-rapport. Een verzameling tabellen en grafieken is dat, waarmee de collega's van de Studiedienst jaarlijks de stand van zaken in Vlaanderen samenvatten. Dat doen ze intussen al twintig jaar waardoor je een mooi beeld krijgt van wat er is veranderd in onze regio. Bijvoorbeeld dat we sinds 1992 meer met 9 % meer Vlamingen zijn, dat 10 % gestopt is met roken en dat we 20 % meer met de wagen rijden (meer cijfers op p. 28). Verrassend interessant, maar je moet het boek openslaan om dat te ontdekken.

De eerste VRIND kwam er omdat de Vlaamse overheid tien jaar na haar ontstaan ambitieus werd. Ze wilde een moderner beleid en dus wilde ze meten. Om te weten wat het effect was van het beleid, en om dat beleid te kunnen aanpassen. Dus ging men op zoek naar gegevens en een overzicht. De VRIND was geboren en was meteen ook een goeie manier om het Vlaams beleid te tonen aan de burger. Want we waren nog niet bekend of geliefd. Vlaamse ministers waren in de ogen van de mensen niet meer dan ministers die Vlaams spraken. Maar zo zaten er in de federale regering ook ... En Vlaamse ambtenaren, dat waren toch gewoon dezelfde als die van *De Collega's* op tv.

Qua 'bekend en geliefd' staan we twintig jaar later niet eens veel verder. Ook al loopt het in de Vlaamse overheid vol met straffe mannen en madammen. Kijk maar naar de VMM-collega's (p. 32) die zelf een waterbekken hebben ontworpen tegen de overstromingen in Geraardsbergen. Of naar de controleur van de belastingdienst (p. 33) die zelfs een dankuwel krijgt van wie ze moet beboeten, omdat ze hen zo klantvriendelijk op de bon zet. Maar ondanks allerlei pogingen slagen we er nog altijd niet in om te tonen wat we allemaal doen en waarom we dat doen. Onder vuur liggen we des te meer.

Eerlijk? Als een Mechelse burgemeester en een prof kritiek uiten op de Vlaamse overheid "die niet in staat is degelijke verkiezingen te organiseren", omdat er in 2 % van de kiesbureaus inderdaad wat is misgelopen, dan doet dat pijn. Dan voel ik mij op mijn ambtelijke ziel getrapt. Ook omdat niemand er bij vertelt dat diezelfde collega's er ook voor gezorgd hebben dat 17 000 andere stemcomputers wel werkten, dat zes miljoen stembrieven juist zijn gedrukt en dat ze ook nog eens een fantastische verkiezingsite hebben gebouwd. Puik werk. Maar onbekend maakt onbemind. En dus moeten we ons boek opengooien en de mensen tonen wat erin staat. Het wordt tijd dat we naar buiten komen als een professionele organisatie die laat zien dat ze goed werk levert. Misschien moeten we daarvoor zelfs wat onder de schaduw van de politiek kunnen uitkomen. Zodat de mensen zien wat die ambtenaren voor hen doen. En dat dat best sexy is.

Want, *je veux de l'amour*. Nu, niet seffes, niet direct, niet sebiot, niet weldra, maar nu. *Et pour toujours*.

"Ik voel me op mijn ambtelijke ziel getrapt"

Leen De Dycker, hoofdredacteur

COLOFON • Tweemaandelijks magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel zevende jaargang nr. 40 november-december 2012 • Hoofd- en eindredactie: Leen De Dycker • Coördinatie: Petra Goovaerts • Redactie: Leen De Dycker, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalck, Gudrun De Waele, Petra Goovaerts, Verlie Van den Broeck, Frank Willemsse • Redactiesecretariaat: Simone Vervloessem • Foto's: Kim Baele, Joris Casier, Johan Depaepe, Sofie De Coster, Kaat De Cubber, Lisbeth De Waele, Imagejob/John Thys, Christophe Ketels, Jan Masyn, Magalie Soenen, Top Vakantie, Lieven Van Assche, Gunther Van Broeck, Peter Van Hool • Cartoons: Floris • Puzzel: Freddy Roegiest • Strip: Simon Spruyt • Column: Filip De Maesschalck • Lay-out: Cypres nv, Leuven • Druk: de Keure, Brugge • Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid, afdeling Communicatie, Leen De Dycker.

Boudevijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel • Collega's die met pensioen gaan, kunnen 13 blijven ontvangen. Schrijf u in via www.vlaanderen.be/13 of via het redactiesecretariaat. Collega's met een visuele handicap kunnen 13 in gesproken vorm ontvangen. Neem hiervoor contact op met de redactie. Contactadres: Boudevijnlaan 30 bus 20, toren C, 6de verdieping, kamer 6C50, 1000 Brussel, tel.: 02 553 55 67, fax: 02 553 55 79, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be/13

12 EINDELOOPBAAN

Nieuwe job, nieuwe uitdaging ... na je vijfzigste

20 BESTE VRIENDEN, BESTE COLLEGAS: PETER DE WILDE EN ANDY VANDERVOORT

“Het moet maatschappelijk een verschil maken”

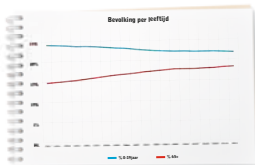

26 WEEK VAN DE PLEEGZORG

“Je moet je hart openstellen. Of het nu voor je eigen kind is, of dat van iemand anders”

28 HET RAPPORT VAN VLAANDEREN 20 jaar VRIND-cijfers

32 VMM BOUWT WACHTBEKKENS IN GERAARDSBERGEN

“Tijd gewonnen door veel zelf te doen”

33

DE NACHT VAN ... MARLEEN POELS,
CONTROLEUR WEGENBELASTING BIJ
DE VLAAMSE BELASTINGDIENST

**“Controles ’s nachts
schrikken me niet af”**

Top 3 van collega Lidia Vanhelfmont

1. Nieuwe job, nieuwe uitdaging ... na je vijftigste p. 12

“Relevant artikel, zeker nu duidelijk is dat iedereen langer zal moeten werken. Ik ga ervan uit dat ik zeker tot mijn 65ste aan de slag zal blijven.”

2. Sportdag p. 16

“Het is schitterend om al die leuke foto’s achteraf terug te zien.”

3. Lezersbrieven p. 44

“De lezersbrieven over de collega’s van lagere niveaus zijn een goed, actueel en interessant item. Er zijn tegenwoordig meer generaals dan soldaten of generaals met een klein leger. Ik heb het meeste respect voor A’s die onderaan begonnen zijn en zich opgewerkt hebben, omdat zij weten wat er leeft op de werkvloer. Zij voelen het best aan wat kan en mag veranderen.”

Lidia Vanhelfmont werkt bij de cel Contracten bij het Agentschap Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant. Ze heeft een niet alledaags huiskind waarvoor velen wellicht liever de benen nemen. Op p. 18 maakt u kennis met haar exotische huisgenoot, en die van enkele andere collega’s.

Alles in 13

3 Editie van hoofdredacteur Leen

4 Inhoud

6 Samengevat
Zes pagina’s hapklaar nieuws

12 Nieuwe job, nieuwe uitdaging ...
na je vijftigste

16 6137 collega’s op de Sportdag

18 Passie voor exotische huisdieren

20 Beste vrienden, beste collega’s met
Peter De Wilde en Andy Vandervoort

24 Schatten van Vlaanderen
300 000 euro voor volkstuinjes

26 Week van de Pleegzorg
Collega en pleegouder An Van Cauwenberghé getuigt

28 20 jaar VRIND-cijfers
Het rapport van Vlaanderen

32 VMM bouwt wachtbekkens in
Geraardsbergen
“Tijd gewonnen door veel zelf te doen”

33 De nacht van ... Marleen Poels,
controleur wegenbelasting bij de
Vlaamse Belastingdienst

36 Vakantieopvang vernieuwd
Wat verandert er allemaal?

38 In de bloemetjes

40 Win

42 Puzzel

43 Column: Filip

44 Lezers aan het woord

45 Strip door Simon Spruyt

46 Lezers aan het woord (vervolg)

Te weinig collega's in lagere niveaus

POLL

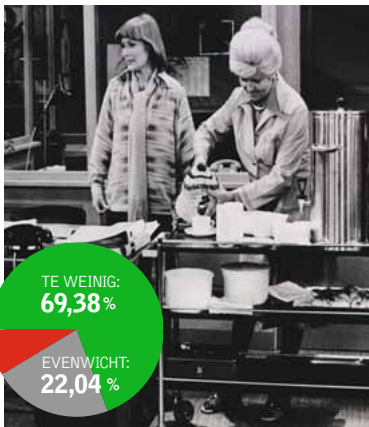
"Zijn er te weinig collega's in de lagere niveaus?" Dat vroegen we in ons vorige nummer. Zeven op de tien gaat akkoord, en vindt dat onze organisatie nu al minder goed draait door een tekort aan collega's op een lager niveau. Opmerkelijk: zowel mensen uit hogere als uit lagere niveaus klagen daarover. 22 procent van de lezers die op de poll reageerden, vindt dan weer dat er momenteel een goed evenwicht is. Slechts een klein aantal beweert dat er nog te veel collega's in de lagere niveaus zitten.

Lees meer reacties op de poll in
Lezers aan het woord vanaf p. 44.

TE VEEL:
8,58%

TE WEINIG:
69,38%

EVENWICHT:
22,04%

**NIEUWE
POLL**

STEM EN WIN

Werkt u graag voor de Vlaamse overheid?

Hoe tevreden zijn we met ons werk? Elke twee jaar polsen collega's van het beleidsdomein Bestuurszaken in hun grootschalige Personeelspeiling naar de tevredenheid van de Vlaamse ambtenaren. Collega's uit meer dan 50 entiteiten kunnen aangeven wat er goed loopt, en wat beter kan.

En u? Werkt u graag voor de Vlaamse overheid? Komt u met plezier naar kantoor of zijn er te veel dingen die u irriteren en doen verlangen naar ander en beter? Was de sfeer vroeger beter, toen er meer tijd was voor een praatje? Of is de werkdruk volgens u niet buitensporig gestegen, ook niet in tijden van besparingen? En blijven u en uw collega's altijd gemotiveerd? Met andere woorden: slaat de balans positief of negatief uit?

Vertel het in onze poll en geef uw mening op www.vlaanderen.be/13. In de volgende editie kunt u de resultaten lezen. Wie zijn stem laat horen, maakt kans op een aankoopcheque van 30 euro. U kunt stemmen tot en met 15 november 2012.

**6062
euro**

Dat waren de gemiddelde ICT-kosten per Vlaamse ambtenaar in 2010 (bron: beleidsdomein Bestuurszaken). Bij het beleidsdomein Diensten voor

het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) wordt het meest uitgegeven aan ICT: 10 484 euro per medewerker. Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin staat helemaal onderaan met 2078 euro per persoon. De gemiddelde kosten per medewerker worden mee bepaald door de nood aan gesofisticeerde informatica. Sommige beleidsdomeinen beheren bovendien grote en dure systemen die ook door andere beleidsdomeinen gebruikt worden. DAR beheert bijvoorbeeld de publicatiedatabank, de systemen van de Vlaamse Infolijn en de bibliotheken.

 www.bestuurszaken.be/ict-uitgaven

“Sint voor volwassenen”

Vijf jaar al speelt Michel Boffin, gepensioneerde collega van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), voor sint.

“Dat is een initiatief van onze sociale dienst”, zegt Michel. “We gaan langs bij alle diensten en laten collega’s hun hart uitstorten, door brieven te schrijven, liedjes te zingen of tekeningen te maken over hun leuke ervaringen of hun verzuchtingen ... Daarmee stappen we dan naar de directie, die bekijkt wat ze kan doen. Zo kregen de collega’s van de dienst Logistiek enkele jaren geleden een gps in plaats van een stratenboek en kwamen er gsm’s voor wie dat voor zijn werk nodig heeft.”

De collega’s van het VAPH kijken echt uit naar de komst van de sint. “We worden altijd enthousiast onthaald. Eén jaar konden we niet op ronde en waren sommige mensen teleurgesteld. Zeker in tijden van besparingen doet het deugd dat mensen hun hart eens kunnen luchten. En alles is net echt: er zijn nooit stoute collega’s en we hebben voor iedereen snoep bij.”

Stuur ons uw lekkerste feestrecept

Uw overheerlijke chocolademoeux, lasagne al forno of erwtensoep met munt doen vrienden en familie steevast het water in de mond lopen? Dan heeft 13 de geknipte wedstrijd voor u! Wij zijn op zoek naar het ideale aperitiefdrankje, hapje, voorgerecht, hoofdgerecht en dessert voor de feestdagen. Stuur uw recept voor 20 november 2012 naar 13@vlaanderen.be en maak kans op een koelzak om een fles champagne te koelen.

**Win
een
koelzak**

Gezegd

“

De rating van de Vlaamse Gemeenschap wordt ondersteund door het sterke sociaal-economisch profiel, de matige schuld en het duidelijke engagement om begrotingsevenwicht te bereiken.”

Ratingbureau Fitch gaf de Vlaamse Gemeenschap in september de kredietrating AA (De Tijd, 13 september 2012)

“

Wanneer de overheid een overschot aan personeel heeft, kan ze pieken gemakkelijk opvangen. Maar het feit dat je die pieken zo makkelijk kunt opvangen, betekent ook dat je te veel medewerkers hebt op ‘gewone’ dagen. Met de toenemende druk op overheden om effectief en kosten-efficiënt te werken, is dit een grote uitdaging. Men kan er beter naar streven bij pieken in het werk een beroep te doen op uitzendarbeid.”

Professor Ria Janvier Universiteit Antwerpen (Jobat, 22 september 2012)

“

Het valt toch wel op dat er bij ons al bij al weinig bespaard moet worden. Veel landen hebben hun ambtenaren loonsverlagingen van 5 of 10 procent opgelegd. Hier ontsnapt men daaraan en kan men een reeks ingrepen die eens zouden moeten gebeuren en een aantal vragen die wel eens zouden moeten worden gesteld, nog altijd ontwijken. Is het wel goed het loon van ambtenaren zo sterk te koppelen aan anciënniteit?”

Journalist Guy Tegenbos (De Standaard, 25 september 2012)

"Helemaal in het nieuw na 150 jaar"

Bruin en beige: sinds midden oktober zijn dat de kleuren waarin de 200 boswachters, natuurspecteurs en beleidsadviseurs van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) zijn uitgedost. Ook de 300 arbeiders zijn voor het eerst helemaal in het nieuw gestoken. "Het allereerste uniform stond beschreven in een wet uit 1854. Sindsdien zijn er wel aanpassingen gebeurd, maar dit is de eerste echte make-over", zegt Dirk Raes, boswachter in Groenendaal. "Om duidelijk het verschil te maken met het oude uniform werd afgestapt van het groen." Dirk is alvast opgetogen over de nieuwe uniformen: "Veel beter dan de vorige: een moderne look en heel goede kwaliteit."

Keuze uit een pet of hoed

- Winddichte bruine fleec.
- Behandeld tegen teken.
- Voor de winter is er een parka en warme trui.

- Lichtbeige hemd, met korte of lange mouw. Er is ook een polo.
- Beige maakt een vriendelijke en zachte indruk. "Ideaal om ons nog meer aanspreekbaar te maken voor burgers."
- Kentekens op de schouders zijn verdwenen. Die gaven vroeger de graad aan. "Er wordt geen onderscheid meer gemaakt. Iedereen is competent, ongeacht graad en aantal jaren ervaring."

- Bruine broek met verschillende afsluitbare zakken. "Geen groen meer om een duidelijk verschil te maken met het oude uniform."
- Wind- en waterresistent.
- Behandeld tegen teken. "Om iedereen te beschermen tegen de ziekte van Lyme, die wordt overgebracht door teken. Veiligheid is heel belangrijk."
- Wintervariant heeft een extra gewatteerde binnenvoering.

Niet op de foto: Voor de schoenen is er keuze uit hoge en lage wandelschoenen (100 % waterdicht, antislip ...)

Kazerne Dossin herdenkt slachtoffers Wereldoorlog II

“Na een verbouwing van twee jaar zal de Kazerne Dossin begin december zijn deuren openen”, zegt bouwheer Hans De Coninck van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. “Het is een van de weinige musea in Europa die op de oorspronkelijke plaats de tragedie toont die de Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog overkwam.” De Vlaamse overheid heeft zowat 23 miljoen euro besteed aan het project, met de bedoeling te herdenken en mensen te doen nadenken over beschaving, respectvol samenleven, vooroordelen en racisme.

De voormalige militaire school was tijdens de Tweede Wereldoorlog een doorvoer­kamp voor vooral Belgische Joden en zigeuners. Tussen 1942 en 1944 deporteerde de bezetter bijna 26 000 mensen vanuit de Kazerne Dossin naar het vernietigingskamp Auschwitz. Slechts 1221 van hen overleefden, minder dan 5 procent.

“In het museum wordt dat gruwelijk verhaal verteld, maar er wordt ook stilgestaan bij andere uitingen van discriminatie, uitsluiting en massageweld. Daarnaast is er ook een Memoriaal, een plek van bezinning waar slachtoffers en familieleden troost kunnen vinden.”

www.kazernedossin.eu

217 deelnemers zomerzoektocht

Deze zomer namen 217 lezers deel aan de 13-zomerzoektocht in Sint-Truiden. Maar liefst 29 hebben alle vragen juist beantwoord. Op basis van de schiftingsvragen kwam Frank Geys uit Deurne als winnaar uit de bus. Hij is een gepensioneerd collega van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODI). Frank ontvangt een cheque van Vlaanderen Vakantieland ter waarde van 250 euro, aangeboden door Toerisme Vlaanderen.

Benieuwd naar uw score? De juiste antwoorden en de rangschikking vindt u op www.vlaanderen.be/13. Of bel naar het redactiesecretariaat van 13 (tel. 02 553 55 67).

Telex...

Sinds 1 oktober kunnen kandidaat-ambtenaren **ook zonder vereist diploma**, maar met ervaring, **aangeworven** worden bij de **Vlaamse overheid**. Op basis van een schatting van de ervaring van kandidaten verleent de VDAB een getuigschrift van 'eerder verworven competenties' (EVC) dat zeven jaar geldig blijft. *** Met de campagne **Stook slim** roepen de collega's van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie iedereen die een houtkachel of haard gebruikt om enkel droog en onbehandeld hout te stoken. Dat is beter voor je eigen gezondheid en veiligheid, je omgeving en het leefmilieu. *** Nog steeds geen witte rook in de zoektocht van de Vlaamse overheid naar **kantoorgebouwen** in de **Brusselse Noordwijk**. Na een eerdere beperkte publieksovervraging volgt nu een openbare aanbesteding om potentiële kandidaten aan te trekken. *** Het **Vlaams Verkeerscentrum** heeft al wel een nieuwe stek gevonden: op het Antwerpse Kievitplein, vlak naast het Anna Bijsengebouw. In dat nieuwe zenuwcentrum hebben ze ook een gloednieuw computersysteem dat zelfstandig het verkeer op de snelwegen kan regelen. *** Mischien komt u er wel de nieuwe **elektrische dienstwagen** (Nissan Leaf-econome 85) van de collega's van LNE tegen. In een eerste fase wordt hij alleen gebruikt in Brussel. Nadien gaat hij op reis naar de buitendiensten. *** Nog goed voor het milieu: de **groene ICT-campagne!** Die spoort collega's in 41 entiteiten aan om wat milieubewuster om te gaan met hun pc, via www.groeneICT.be. *** Begin december lanceert het Agentschap voor Facilitair Management een verbeterde versie van zijn opvolgsysteem voor facilitaire vragen. Via www.facilipunt.be kunt u voortaan ook zelf rechtstreeks vragen indienen en ze mee volgen. Gemakkelijk, toch?

WAT STAAT ONS TE WACHTEN?

100 miljoen extra besparen

Tijdens de **Septemberverklaring van 24 september kondigde de Vlaamse Regering aan dat er opnieuw 100 miljoen euro bespaard moet worden op de personeelskosten van de Vlaamse ambtenaren. De vakbonden en de Vlaamse Regering zitten dit najaar aan tafel om te kijken hoe dat kan gebeuren. 13 zet de feiten die tot nu bekend zijn op een rij.**

Voor wie?

Die 100 miljoen moet bespaard worden op de personeelskosten van de brede Vlaamse overheid, dus bij alle 38 000 lezers van 13 (personeel van de departementen en agentschappen), maar ook bij het personeel van de VRT (2600 medewerkers) en het onderwijs (met zo'n 180 000 leerkrachten). Volgens de schatting van de vakbonden zou het grootste deel van de besparing bij het onderwijzend personeel komen te liggen, en zou 20 miljoen euro moeten worden gezocht

bij de departementen en agentschappen van de Vlaamse overheid.

Waarom moeten we besparen?

Om de begroting 2013 in evenwicht te kunnen afleveren, moest de Vlaamse Regering 500 miljoen euro vinden. De economie groeide immers minder aan dan verwacht, waardoor de inkomsten tegenvielen. 100 miljoen euro komt dus van het eigen personeel. Daarnaast blijven de niet-loonkredieten in 2013 op het niveau van 2012. Ook heeft de

Vlaamse Regering besloten om nieuw beleid, zoals de kindpremie en de maximumfactuur in de thuiszorg uit te stellen tot na de begrotingscontrole.

Hoe moeten we besparen?

De Vlaamse Regering heeft een menu met een aantal mogelijke maatregelen op tafel gelegd, maar de vakbonden mogen ook zelf voorstellen doen. Die zijn het immers niet eens met de maatregelen die de Vlaamse Regering in gedachten heeft, zo bleek na een eerste vergadering met minister-president Kris Peeters en zijn viceministers-presidenten Ingrid Lieten en Geert Bourgeois op 2 oktober. Op 24 oktober (na de deadline van deze 13) stond een vergadering gepland waarop de drie vakbonden hun alternatief plan konden voorstellen. De Vlaamse Regering heeft eerder al aan-

Vijf besparingsrondes

Sinds de start van deze legislatuur is er al vaker bespaard geweest op de werkkings- en personeelskosten van de Vlaamse overheid. Een overzicht.

Bij haar start midden 2009 maakte de Vlaamse Regering meteen bekend dat er vanaf 2010 **5 %** bespaard moest worden op **werkkingskosten** en **2,5 %** op **loonkredieten**. Er waren verschillende manieren om dat doel te bereiken: collega's die met pensioen gingen niet systematisch vervangen, bevorderingen uitstellen, bonussen niet toekennen, projecten uitstellen ... Daarnaast moest er ook **20 %** bespaard worden op **communicatie en consultants**.

1

2010

Begin 2011 kwamen er nieuwe besparingen. Eerst moest er nog eens **1,5 % extra op personeelskredieten** bespaard worden. Bovendien kregen de entiteiten geen budget meer om de antiënniteit (en dus de stijgende loonkosten) van hun personeel te compenseren. Ook moest er opnieuw **10 %** bespaard worden op het budget van **communicatie en consultants**.

2011

2

3

2012

4

In april werd beslist dat het aantal ambtenaren met **5 % moest verminderen**. Geen voltijds equivalenten, maar koppen deze keer. Het maakte dus niet uit of iemand vol- of deeltijds werkte. Concreet kwam het erop neer dat er tegen 2014 zo'n 1400 collega's minder moesten zijn dan bij de start van deze legislatuur in 2009. Ook moest er **50 miljoen euro** bespaard worden op **personeelsuitgaven**, gespreid over de periode 2012-2014. Zo'n 10 000 lezers van 13 vielen buiten die besparingsmaatregelen: onder meer de collega's uit de privaatrechtelijke agentschappen, de psychiatrische zorgcentra, van het agentschap Jongerenwelzijn en van een deel van Kind en Gezin. De chauffeurs van De Lijn vallen evenmin onder die besparing, omdat daar al eerder andere afspraken waren gemaakt.

op personeel

gegeven dat ze het liefst generieke maatregelen wil, die zowel voor ambtenaren als voor het onderwijs gelden.

Wat stond er op het menu van de Vlaamse Regering?

De regering heeft meteen na haar Septemberverklaring een vijftal mogelijke maatregelen op een rij gezet om de besparing van 100 miljoen euro op personeelskosten te realiseren:

- Het aantal ambtenaren niet met 6 %, maar met 7,5 % laten dalen.
- De functioneringstoelagen voorlopig niet toekennen.
- Promoties en de anciënniteitsprong vertragen.
- Het stelsel van de ziekteverloven herbejken.
- Onze salarisschalen aanpassen.

Voor het onderwijs staan er nog een aantal specifieke mogelijke maatregelen op het menu. Het is op dit moment absoluut nog niet duidelijk welke van deze maatregelen er effectief komen en hoe die exact ingevuld worden.

Wat ligt er niet op tafel?

Na de Septemberverklaring suggereerde de pers onmiddellijk dat er mogelijk een indexsprong zou komen. Dat zou betekenen dat bij een volgende indexaanpassing ons loon hetzelfde zou blijven en voor één keer dus niet met 2 % stijgt, zoals dat gebruikelijk is bij een indexaanpassing. Maar beslissen over zo'n indexsprong is geen Vlaamse voegdheid. Alleen het federale niveau kan dat.

Ook bestaande CAO's legt de Vlaamse Regering niet zomaar naast zich neer, zo

verzekerde de minister-president de vakbonden. Dat wil zeggen dat bijvoorbeeld de hogere fietsvergoeding uit het sectoraal akkoord 2010-2012 behouden blijft, net als de hogere maaltijdcheques.

Tegen wanneer moet er duidelijkheid zijn?

Tegen half december moet duidelijk zijn hoe de besparing gerealiseerd zal worden op de begroting van 2013.

Bij de begrotingscontrole in februari 2012 werd beslist dat er in 2014 niet langer 5 %, maar **6 % minder collega's** moeten zijn, 1700 koppen in totaal. Ook de besparing op de personeelskredieten ging toen omhoog. Tegen 2014 moeten die niet met 50 miljoen maar met 60 miljoen euro verminderen.

In 2012 werden alle niet-loongebonden uitgaven bevroren. Er kwam **geén indexering** van de kredieten in de begroting voor 2012. We moeten onze werking dus met hetzelfde bedrag als in 2011 financieren. De collega's van De Lijn moesten 60 miljoen euro besparen om het jaar niet met een tekort af te sluiten.

5

2013

2014

In de Septemberverklaring van 24 september 2012 kondigde de Vlaamse Regering aan dat er opnieuw **100 miljoen euro** bespaard moet worden op de **personeelskosten** van de Vlaamse ambtenaren vanaf 2013. De vakbonden en de Vlaamse Regering zitten dit najaar aan tafel om te kijken hoe dat kan gebeuren.

Stelplaats Gentbrugge

NIEUWE JOB, NIEUWE UITDAGING ... NA JE VIJFTIGSTE

Collega's vinden zichzelf opnieuw uit

Uitbollen en vastroesten na je vijftigste? Collega's Mie Deman van het Agentschap voor Facilitair Management en Rudy Mostaert van De Lijn bewijzen dat het anders kan. Zij zochten en vonden zelf een nieuwe uitdaging. "Bijleren is soms vermoeiend, maar geeft enorm veel voldoening", getuigen ze. Op dit moment werkt de Vlaamse overheid nieuwe maatregelen uit om (oudere) werknemers gemotiveerd aan de slag te houden. 13 geeft u alvast negen tips om uw loopbaan boeiend te houden.

GUDRUN DE WAELE

NIEUWE JOB OP ZIJN 53STE

"Mijn sociaal leven is erop vooruitgegaan"

Na een loopbaan van dertig jaar als chauffeur op bus en tram kreeg Rudy Mostaert drie jaar geleden te horen dat hij om medische redenen geen reizigers meer mocht vervoeren. Bij de pakken blijven neerzitten was geen optie voor Rudy. "Van opleiding ben ik eigenlijk huisschilder", zegt Rudy. "Zo ben ik ook begonnen bij De Lijn, toen nog Buurtspoorwegen, in Destelbergen: als schilder in de werkplaats. Daarna ben ik chauffeur geworden, en dat ben ik dertig jaar gebleven. Ik reed met bus, tram en trolleybus, tot ik mijn vaste tramlijn kon kiezen: Lijn 1, van het Sint-Pietersstation in Gent naar Evergem, via de Korenmarkt. In 2009 verloor ik thuis plots het bewustzijn en werd ik in allerijl naar het ziekenhuis gebracht. Na veel testen en onderzoeken volgde het verdict: ik had een epilepsieaanval gehad. Dat betekende dat ik twee jaar lang geen reizigers mocht vervoeren." De Lijn startte haar interne procedure, MESOR, om personeelsleden op medisch advies tijdelijk te herplaatsen naar een aangepaste functie. "Er waren een paar opties", herinnert Rudy zich. "Ik kon haltepalen plaatsen, of in de werkplaats in Gentbrugge werken als plaatslagger. Ik koos voor plaatslagger. Dat sloot het meest aan bij mijn achter-

grond als schilder. Bussen en trams herschilderen we met de rol, dat kon ik dus al (*lacht*). De rest was nieuw voor mij: carrosseriewerk, ramen vervangen, nieuwe platen aanbrengen, uitdeuken ... Dat moest ik leren, dus dat was even aanpassen." Rudy kreeg geen nieuwe aanval meer, maar zijn neuroloog raadde hem af om nog langer als chauffeur te werken, en dus werd zijn herplaatsing na twee jaar definitief. "Het werk is zwaarder, maar mijn sociaal leven is enorm verbeterd", vindt Rudy. "Regelmatische uren, geen feestdagen en weekends meer. Nu kan ik er altijd bij zijn als er een familiefeest is. Dat was vroeger soms anders. Dat ik ook wat loon inlever door niet meer in een ploegensysteem te werken, neem ik er dan maar bij."

Rudy Mostaert (56)

- ✓ Was chauffeur op tramlijn 1 in Gent bij De Lijn Oost-Vlaanderen
- ✓ Om medische redenen overgestapt naar de werkplaats Gentbrugge als plaatslagger
- ✓ Vindt dat de regulatigere uren het zwaardere werk compenseren

“Weg uit de negatieve spiraal”

Mie Deman was 55 toen ze twee jaar geleden besloot deel te nemen aan de generieke proeven voor collega's van niveau D van Selor. Ze werkte toen als cateringmedewerker bij de VDAB in Brugge, en door de dreigende besparingen kreeg het poets- en kantinepersoneel een warme oproep om deel te nemen aan de proeven. “Ik had altijd in de privésector gewerkt als administratief bediende bij een bank”, zegt Mie. “Na een reorganisatie bleef ik een tijdje thuis, maar in 2002 nam ik de draad weer op en startte ik bij de poetsdienst van de VDAB in Brugge. Na twee jaar kon ik overschakelen naar de catering. Dat lag me meer, want ik hou van contact met klanten.”

Bij de generieke proeven was Mie en haar collega's al verteld dat er een paar functies zouden vrijkomen in Brugge. “Ik besloot deel te nemen voor de functie ‘onthaalbediende’. Alleen de beste uit de selectie zouden in aanmerking komen, en ik was erbij. Op 16 november 2011 startte ik in het gloednieuwe VAC in Brugge, bij de dienst Onthaal en Verzending. Ik ontvang bezoekers en maak hen wegwijs in het gebouw, reserveer zalen, leen fietsen uit en zorg voor het sorteren van de post. De eerste weken waren lastig: alles was nieuw, ik moest terug wennen aan voltijds werken én aan administratief werk. Af en toe werd ik 's nachts zelfs wakker, en lag ik te twifelen over een of andere Franse uitdrukking! Gelukkig krijg ik heel veel

steun van mijn collega's. Ik ben de oudste van de vier onthaalbedienden, maar ik leg de lat hoog voor mezelf: ik wil geen rem zijn op de anderen. Het is ook een kwestie van eer. Je bent nooit te oud om te leren.”

Bijleren

Mie heeft een lange weg afgelegd, maar ze wil nog een eind verder gaan. “Een benoeming zou de kroon op het werk zijn”, vertelt ze. “Daarnaast wil ik ook

Maatregelen voor een leeftijdsbewust personeelsbeleid

Het sectoraal akkoord 2005-2007 bevatte tien maatregelen voor een leeftijdsbewust personeelsbeleid. Een aantal daarvan waren gericht op oudere werknemers, met de bedoeling ze gemotiveerd te houden tot het einde van hun loopbaan, en liefst tot na de minimumpensioenleeftijd. Die tien maatregelen zijn nu geëvalueerd via een bevraging bij de leidend ambtenaren. Zij gaven aan dat ze vooral gebruikmaken van de maatregelen ‘telewerk’ en ‘einde-loopbaanverlof’ (extra vakantiedagen voor 55-plussers).

Vijf maatregelen hadden een dubbel positief effect en verhoogden zowel de motivatie als de gemiddelde pensioenleeftijd: interne mobiliteit, telewerken, een andere rol opnemen, ontwikkeling stimuleren en perspectiefgesprekken voeren. Het einde-loopbaanverlof heeft wel een effect op de motivatie, maar niet op de pensioenleeftijd.

Het project retentiebeleid zal op basis van die evaluatie een nieuwe set maatregelen opstellen. Die maatregelen moeten de motivatie en inzetbaarheid verhogen en mensen verleiden om langer te blijven werken.

Mie Deman (57)

- ✓ Werkte eerst bij de VDAB-Brugge, sinds 2002 voor de poetsdienst, vanaf 2004 bij de catering
- ✓ Sinds oktober 2011 bij AFM als onthaalbediende in het VAC Brugge
- ✓ Wil zeker doorgaan tot haar 63ste

mijn pc-vaardigheden bijschaven, en een extra taalcursus volgen. Spaans bijvoorbeeld, want er passeren behoorlijk wat anderstaligen aan mijn balie." Eén ding is zeker: de nieuwe job levert Mie meer op dan alleen een vast inkomen. "Als je werkloos bent, beland je makkelijk in een negatieve spiraal. Telkens weer krijg je te horen dat je een profiteur bent, en dat doet pijn. Maar ik heb volgehouden, en ik ben eruit geraakt. Mijn job geeft mij voldoening, en zorgt ervoor dat ik blijf meetellen!"

Negen tips

1. Denk na over uw job

In de opleiding *Zin om te groeien in je job?* kunt u onder begeleiding nadenken over uw werk en uw loopbaan. Kijk voor meer info op www.agoweb.be.

2. Nog zin om te werken? Kom bij Zin?Ja!

Zin?Ja! is een netwerk van collega's die een zinvolle job en een loopbaan willen. Iedereen is welkom om mee te netwerken en mee te denken. Aansluiten kan via de sociale netwerksite Yammer: www.yammer.com/zinja-netwerk.

3. Doe aan retro-innovatie

Uw jarenlange ervaring kan een mooie aanvulling zijn op de ideeën van jonge collega's. Reik ze dat ook aan: "Jullie hebben toch een idee voor een project rond X? Daar heb ik ooit een document over geschreven. Misschien komt het wel van pas."

4. Combineer werk en privéleven

Stel de plannen voor na uw pensioen niet uit, maar kijk wat nu al haalbaar is: een wereldreis maken, een cursus volgen ... Door nu uw passie uit te voeren, brengt u opnieuw zuurstof in uw werk.

5. Maak uzelf zichtbaar

Netwerk via informele activiteiten en sociale netwerken. Op die manier maakt u uw kennis los van de organisatie en valt u op een positieve manier op.

6. Trek tijdig aan de alarmbel

Als het voor u niet meer kan, of anders moet, laat dat dan weten. Ga praten met uw leidinggevende, de personeelsdienst of een vertrouwenspersoon.

7. Nieuwe jobs voor bestaand potentieel

Geef uzelf op voor nieuwe projecten of nieuwe rollen. Met uw ruime ervaring kunt u misschien anderen adviseren of uw vakkennis ten gelde maken als coach of mentor.

8. Houd een perspectiefgesprek of loopbaangesprek

Sta stil bij wat u nog wilt in uw loopbaan, waar uw kennis, expertise en ervaring zit, waar u goed en minder goed in bent en op welk niveau u vandaag werkt.

9. Doe aan inhaalleren

Kunt u niet volgen met alle nieuwe ontwikkelingen en ICT-toepassingen? Stel u op als een nieuwkomer en vraag uitleg bij wat u nog niet kunt. Pas vooral ook toe wat u geleerd hebt!

51 sporten 6137 collega's

6137 collega's namen op 23 september deel aan de Sportdag voor Ambtenaren. Dat zijn er 255 meer dan vorig jaar. Meer dan de helft koos voor een stads- of boswandeling, maar ook fietsen wordt steeds populairder. Op de VUB-campus in Etterbeek konden de andere deelnemers kiezen uit veertig sporten - waaronder heel wat nieuwigheden, zoals duiken, bodypump en tafeltennis - of in ploeg deelnemen aan de toernooien (volleybal, badminton, minivoetbal en petanque).

“Ik voeder haar krekels”

Lidia Vanhelmont kreeg een Mexicaanse roodknie-spin als nieuwjaarsgeschenk van haar man.

Iedereen kent wel een katten- of hondenbaasje onder zijn collega's, maar voor deze passies ging 13 op zoek naar minder alledaagse huisdieren. En we hebben er gevonden! U houdt het niet voor mogelijk welke beestjes er in de slaapkamers, veranda's en woonkamers van uw teamgenoten rondhuppelen en -kruipen.

FILIP DE MAESSCHALCK

“Ik was van kindsbeen af gefascineerd door spinnen. Ik ving vliegen en mieren en gooide die in hun web, zodat ik kon observeren hoe ze hun prooi beslopen en opaten.” **Lidia Vanhelmont** (42), van de cel Contracten bij het Agentschap Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, is het trotse baasje van een vogelspin.

“Ondanks mijn interesse, heeft het toch lang geduurd eer ik een uit de kluiten gewassen exemplaar durfde vast te nemen. Toen ik dat voor het eerst op een dierenbeurs in Hasselt deed, dacht ik: ‘Is het dit maar?’ Mijn man heeft me dan als nieuwjaarsgeschenk een Mexicaanse roodknie-spin gegeven.” Het

exemplaar is zo groot als een hand en zit in een terrarium tussen twee zetels in de woonkamer. “Niet iedereen durft daar te gaan zitten, zeker niet als het terrarium openstaat. (lacht) Nochtans is het een rustige spin die niet snel zal aanvallen of bijten. Het gevaar zit hem trouwens niet in de gifbeet. Die voelt aan als een wespensteek en heeft verder weinig effect. Wel kan ze bij bedreiging de brandharen van het achterlijf wrijven, waarna die door de lucht zweven. De haartjes hebben heel kleine weerhaakjes die een sterke irritatie kunnen opwekken. Ik neem de spin er niet te vaak uit, omdat ze een hekel heeft aan het contact met de warme

menselijke huid. Omdat deze vogelspin geen web maken, voeder ik haar met krekels. Voor de rest heb ik er weinig werk aan." Haar collega's weten van haar bijzondere huisdier. "Ze vragen wel eens naar foto's, maar als ik voorstel om ze eens mee te brengen, is het enthousiasme al veel minder", lacht Lidia. Ze hoopt nog lang van het excentrieke gezelschap te kunnen genieten: deze vrouwelijke vogelspin kunnen tot dertig jaar worden.

"Ik heb al elektriciteitsdraden moeten vervangen"

"Vorig jaar stond onze zoon hier op een dag met een prairie-hond aan

de deur", steekt **Guy Nerinckx** (56), hoofdmedewerker bij het Departement Onderwijs, van wal. Dat is een knaagdier dat verwant is aan de eekhoorn en in kolonies leeft in Noord-Amerika. Echt blij waren we niet, maar we konden het diertje moeilijk terugsturen. Het zit nu in een konijnenhokje dat in onze veranda staat. En af en toe mag Jenna - want zo heet het beestje - wel eens de woonkamer in, waar hij meteen een hoog punt uitzoekt, om van daaruit alles in de gaten te houden. En soms komt hij wel eens op de schoot zitten en mag je hem aaien. We hebben hem wel laten castreren, want anders zou de muskuseur nog niet te handren zijn." Prairiehonden eten voornamelijk gras, maar Jenna wordt verwend. "We geven hem ook konijnenkorrels en maïs, en wat zand om zich te wassen. Dat hij graag aan zetels, stoelpoten en kabels knaagt, vinden we wel minder tof. De elektriciteitsdraad van de televisie heb ik al moeten vervangen. Daarom ook dat we hem niet zo vaak laten loslopen in de woonkamer." Jenna is wel een sociaal beestje. "Hij is graag onder de mensen. En hij houdt van het gezelschap van onze twee katten. Die zit hij constant achterna. Om eerlijk te zijn: we zouden hem na dat jaar al niet meer kunnen missen!"

"Mensen kijken vreemd op als plots een rat uit mijn mouw komt"

de supermarkt. De kassierster keek dan wel raar op als er bij het afrekenen plots een rat uit mijn mouw kwam piepen." Soms mogen ze in een draagtas mee op de trein. "Er is er ooit eentje in geslaagd om eruit te kruipen terwijl ik een treinkaartje stond te kopen. Gelukkig bleef ze mooi op de tas zitten. Ik laat ze wel niet rondlopen in huis, want onze hond zou geneigd zijn ze op te peuzelen. Ze eten vooral mee van wat er na onze maaltijd overblijft: rijst, cornflakes, aardappelen, soms een klein beetje vlees." Carine is enorm gehecht aan haar duo. "Het grote probleem is dat ratten niet lang leven, vaak maximaal 2 à 3 jaar, want ze zijn zeer vatbaar voor kanker. Ik moet dus regelmatig afscheid nemen. Maar ik wil mensen blijven overtuigen dat het helemaal geen onhygiënische, gevaarlijke beesten zijn."

"Een krab van een kat is pijnlijker dan de beet van een wurgslang"

Kay Van Maroey (24), chauffeur bij De Lijn stelplaats Rumst, heeft een koningspython in zijn slaapkamer. "Die zit wel in een terrarium", verduidelijkt hij. "Vroeger had ik aquaria vol vissen, zelfs piranha's. Ik kweekte ook spinnen en schorpioenen, maar sinds ik vader ben, wil ik die liever niet in huis. Enkel de koningspython is gebleven en die komt alleen buiten als ik zijn woonst schoonmaak." Duur is zo'n slang niet. "Ik heb die voor 15 euro gekocht toen ze nog klein was, nu zou ze ongeveer 50 euro waard zijn." De soort staat bekend als rustig, niet agressief en is niet giftig. "Ze kan wel bijten, maar een krab van een kat is vaak pijnlijker. Ze is wel heel stressgevoelig, daarom haal ik ze zo weinig mogelijk uit haar vertrouwde omgeving." Schrik dat het beest 's nachts ontsnapt, heeft Kay niet. "Ze zit goed opgesloten, de kans dat ik 's morgens niet meer wakker wordt omdat er een python rond mijn nek hangt, is onbestaande. Ze blijven trouwens graag bij de warmte. In haar terrarium zorgt een warmteregelaar voor een constante temperatuur en 's nachts zorgt een elektrisch matje voor extra hitte. Daarnaast moet je ook zorgen voor wat beplanting en een schuilplaats. Trouwens: ze krijgt voldoende eten. Ik geef haar vaak een levende rat, waar ze een week op kan teren." Veel van Kays vrienden zijn zelf slangenliefhebbers, dus die reageren niet negatief. "Mijn vriendin heb ik wel moeten overtuigen. Andere bezoekers hebben er weinig problemen mee, zolang ik de slang maar in haar terrarium laat zitten."

OPROEP

Voor een volgend nummer is 13 op zoek naar mensen die hun auto graag wat sportiever en opvallender maken. 'Tuning' zoals dat heet. U sleutelt graag aan het uiterlijk van uw voertuig? U vindt de *Pussy Wagon* van Astrid Bryan maar lachwekkend en uw eigen *wheels* een stuk indrukwekkender? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be.

"Het moet maatschappelijk een verschil maken"

Peter De Wilde (43)

- ✓ Administrateur-generaal Toerisme Vlaanderen (sinds 2009)
- ✓ Het agentschap Toerisme Vlaanderen draagt bij aan de duurzame ontwikkeling van het toerisme in en naar Vlaanderen met het oog op meer economisch rendement, tewerkstelling en welzijn voor de inwoners van Vlaanderen.
- ✓ Licentiaat in de Romeanse filologie en doctor in de letteren en wijsbegeerte
- ✓ Geboren in Temse (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Woont in Antwerpen, getrouwd
- ✓ Werkt in Brussel-centrum, op de Grasmart
- ✓ Zegt over zichzelf: "Ik kan niets voor 80 procent doen. Het moet altijd 100 procent zijn."

Andy Vandervoort (36)

- ✓ Domeinverantwoordelijke cultuurcentra bij het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, afdeling Volksontwikkeling en Lokaal Cultuurbeleid (sinds 2004)
- ✓ Dat agentschap stimuleert het aanbod aan sociaal-culturele activiteiten die op niet-commerciële basis worden georganiseerd.
- ✓ Master in de muziek, aangevuld met een opleiding Culturele studies en Bedrijfsbeleid, voorzitter van een holebiportclub, actief bij andere holebiorganisaties en sympathisant van Overuit, een netwerk van holebi's binnen de Vlaamse overheid waar ook hetero's welkom zijn.
- ✓ Geboren in Geel
- ✓ Woont in Antwerpen, vrijgezel
- ✓ Werkt in Brussel, in het Arenberggebouw
- ✓ Zegt over zichzelf: "Ik doe mijn werk gedreven, maar kan dat alleen als ik daarnaast ook kan leven."

"Toerisme is voor mij economie. Ook sociaal toerisme, al was het maar omdat het de sector door de kalmere periodes heen helpt", zegt Peter De Wilde, de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen die het agentschap weer op de rails heeft gezet na enkele woelige jaren. "Alles is uiteindelijk economie. Ook cultuur", zegt hij. Daar is Andy Vandervoort, zijn *beste vriend, beste collega* van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen het niet mee eens. "Niet alles moet commercieel ingevuld worden. Zeker cultuur niet", klinkt het. Voor die discussie hebben we hier echter geen plaats, wel voor een gesprek over gedreven zijn, evenwichten zoeken, 'uit de kast komen' en ... besparingen.

FRANK WILLEMSSE EN LEEN DE DYCKER

"Tof feestje, daar op de Eurogames in Antwerpen", zegt Peter De Wilde over de party in 2007 voor de atleten van het belangrijkste homosportevenement in Europa. Het is daar dat hij Andy Vandervoort voor het eerst sprak, al hadden ze elkaar eerder al ontmoet op een gemeenschappelijke werkvergadering. Sindsdien zien ze elkaar wel eens vaker, al was het maar omdat ze een interesse in cultuur delen. Andy noemt zichzelf een echte "culturo" en Peter zegt: "Cultuur is altijd mijn ding geweest en mijn man is ook nog eens een artiest." Dat ze allebei homo zijn, schept ook een band maar is verder irrelevant, vinden ze. Maar nu ook weer niet zo irrelevant dat we het er niet vrolijk over kunnen hebben.

Julie maken er allebei geen geheim van homoseksueel te zijn. Is dat nog een issue in de Vlaamse overheid?

ANDY: "Voor een aantal mensen waarschijnlijk wel, maar de Vlaamse overheid maakt toch duidelijk in haar beleid dat het geen issue zou mogen zijn. Bij ons op het agentschap voel ik me in ieder geval gerespecteerd voor

mijn holebi-zijn. Zowel door het leidinggevend team als door de collega's. Iedereen doet er heel normaal over." PETER: "Ik let er eigenlijk niet op of iemand homo is. Het zit voor mij in de categorie van hoogzwangere collega's waarvan ik pas merk dat ze zwanger zijn in de week voor ze bevallen. Ik heb er echt geen oog voor. Maar ik begrijp wel dat het een issue kan zijn. Ik ben nu eenmaal zelf vrij laat uit de kast gekomen."

ANDY: "Ik was 22. Hoe oud was jij dan?"

PETER: "32. Ik kwam uit een omgeving waar homoseksualiteit niet bestond. Het eerste wat mijn moeder zei toen ik het haar vertelde, was: 'Maar dat hebben wij niet in onze familie' (lacht)."

Waarom duurde dat zo lang?

PETER: "Ik wist het natuurlijk al veel langer, maar ik had mijn leven zo georganiseerd dat ik er niet toe kwam ervoor uit te komen. Ik vulde mijn tijd met werk, politiek, met het verenigingsleven ... om zeker geen tijd te hebben voor een liefdesleven. Maar op een bepaald moment heb ik de klik gemaakt. En toen ben ik *all the way* gegaan."

Andy Vandervoort: "Het is net omdat je vrij en creatief mag zijn dat je tot resultaten komt waar je in een strak geregeld proces niet van zou durven dromen."

Dus niemand wist voor uw 32ste verjaardag dat u homo was?

PETER: "Straf hé. Dezelfde dag dat ik uit de kast ben gekomen, ben ik wel naar het partijcongres van de christendemocraten getrokken waar gestemd ging worden over het standpunt omtrent het homohuwelijk. Samen met Ingrid Pelssers (*emancipatieambtenaar bij de Vlaamse overheid, red.*) hebben we er toen een serieuze lap op gegeven, zodat er een meerderheid in het parlement ontstond om het homohuwelijk te stemmen. Ik ben blij dat ik daar mijn steentje toe heb bijgedragen. In 2004 ben ik dan zelf met mijn man getrouwd."

Is het toeval dat jullie bij de Vlaamse overheid zijn komen werken?

PETER: "Ik geloof niet in toeval. Ik geloof dat de dingen uitgestippeld zijn. Je leert overall iets en je komt vooruit door datgene wat je leert. Als assistent op de universiteit heb ik geleerd met mijn twee voeten op de grond te blijven en heb ik mijn kritische zin ontwikkeld. Als departementshoofd Cultuur bij de provincie heb ik geleerd dat je je bescheiden moet opstellen als je in een organisatie snel aan de top komt. En op het kabinet (*van de Antwerpse schepen van Toerisme en Cultuur, red.*) heb ik geleerd dat in de politiek niks zwart-wit is. Allemaal dingen die ik nodig heb gehad om deze job te kunnen doen. En misschien ben ik hier een ervaring aan het opdoen die ik nodig heb voor een volgende."

ANDY: "Ik heb er altijd van gedroomd in de culturele sector terecht te komen. Cultuur is voor mij erg belangrijk. Ik heb zelf een muziekopleiding gevolgd en ben na mijn studies les gaan geven

in het kunstonderwijs. Maar het grote nadeel was dat dat altijd 's avonds moest, net wanneer er zoveel culturele events aan de gang zijn. Na een tussenstop in de privé, ben ik bij het agentschap begonnen als contactpersoon voor de cultuurcentra. Ik moet toegeven, ik was wat bang om bij de Vlaamse overheid te gaan werken, het doembeeld van *De Collega's* indachtig. Maar dat viel goed mee. En het is er alleen maar beter op geworden. Ook omdat het een onverhoopt fijne bende collega's bleek te zijn. Toen ik begon, leek een groot deel van mijn jobinhoud nog onbeschreven. Het was duidelijk dat de ondersteuning aan cultuurcentra vernieuwd moest worden, maar mijn collega's en ik hebben dat creatief kunnen invullen."

"Als civil servant moet je niet op je uren letten"

ANDY VANDERVOORT

PETER: "Ik ben bang dat zo'n functies met een vrije, creatieve invulling onder druk zullen komen te staan als ze onder de efficiëntieloop worden gelegd."

ANDY: "Dat kan best, maar net omdat je vrij en creatief mag zijn, kom je tot resultaten waar je in een strak proces niet van zou durven dromen. We kunnen natuurlijk ook gewoon subsidies uitkeren aan die cultuurcentra zonder extra service en hulp om een meer stimulerend beleid te voeren. Maar als we alleen een subsidiemachine worden, hoeft het voor mij niet meer. Ik hoop dat het zo ver niet komt. Vooral omdat het agentschap toch de ambitie heeft nog meer een kenniscentrum te worden."

Hoe wegen de besparingen hier?

PETER: "Ik heb twee afdelingen afgestoten: mijn MOD (*Management-ondersteunende Diensten, red.*) en de afdeling die de vergunningen afleverde. Mijn MOD is gefuseerd met die van het Departement DAR en Vergunningen zit nu bij het Departement internationaal Vlaanderen. Maar we zijn nog lang niet klaar met besparingen. Wij zijn ook van de kaasschaafmethode afgestapt. Er valt niets meer te schaven. Het is snijden nu. We maken echt keuzes. Dit doen we wel. Dat doen we niet meer. Het moet maatschappelijk een verschil maken, anders stoppen we ermee."

Op een paar jaar tijd zijn er hier op Toerisme Vlaanderen drie administrateurs-generaal gepasseerd. Wat doet dat met een organisatie?

PETER: "In het leger hebben ze daar een term voor: *shell shock*. Toen ik hier begon, was er geen vertrouwen. Niet in de organisatie, niet in de Vlaamse overheid. Niet in de leidende structuur en zeker niet in de relatie tussen politiek en ambtenarij. Een van de eerste dingen die ik heb moeten doen, is duidelijk maken dat 'de boel komen sluiten' niet in mijn opdracht stond. Er was een negatieve audit geweest en in het regeerakkoord stond letterlijk dat Toerisme Vlaanderen geherstructureerd moest worden. Velen hadden dat geïnterpreteerd als 'de volgende komt hier het licht uitdoen, de taken worden hervverdeeld naar een aantal andere instellingen en het is ermee gedaan.'"

Peter De Wilde: "Ik liet er niet op of iemand homo is. Het zit voor mij in de categorie van hoogzwangere collega's waarvan ik pas merk dat ze zwanger zijn in de week voor ze bevallen."

Begrijpelijk binnen de context van besparingen. Toch?

PETER: "Inderdaad, en het is pas sinds kort dat onze mensen er weer in geloven. Nu ze zien dat er resultaten zijn, worden ze zelfzekerder. Ze weten wat ons doel is, wat onze mogelijkheden zijn en dat de leiding haar woord houdt."

U zit in de helft van uw zesjarij mandaat. Bent u hier klaar als dat mandaat afloopt?

PETER: "Nee, maar ik merk dat heel wat mensen aan het openbloeien zijn. Als ze nog wat sterker worden, kunnen ze zonder mij. Wat niet wil zeggen dat ik niet zou willen blijven. Maar dat zien we in 2015 wel."

ANDY: "Ik ben hier ook zeker nog niet klaar met mijn werk en wil bij de Vlaamse overheid blijven zolang ik mijn job graag doe. Ook in een andere entiteit? Waarom niet."

Wat komt op de eerste plaats: werk of leven?

PETER: "Ik zal het zo zeggen: mijn man weet dat hij niet van mij moet verwachten dat ik gekookt heb als hij 's avonds thuis komt. Mijn werk komt op de eerste plaats, maar ik merk wel dat ik steeds meer afspraken die niet echt nodig zijn, begin af te zeggen. Dat ik er meer naar verlang om gewoon thuis in de zetel te zitten met een Duvel en met de televisie aan."

ANDY: "Ik wil niet het gevoel krijgen dat ik constant van 's morgens vroeg tot 's avonds laat moet werken. Wat niet wil zeggen dat dat nooit gebeurt. Als secretaris van een beoordelingscommissie voor een van de actoren binnen sociaal-cultureel werk, zal ik

het enkele maanden heel druk hebben. Maar soms mag het ook gewoon rustig zijn. Ik heb geen gezin, maar voor mij is het belangrijk een leven naast mijn werk te hebben. Ik ben erg actief in het verenigingsleven. In mijn job heb ik het geluk dat ik dat kan combineren."

"We maken nu echt keuzes in wat we nog wel of niet meer gaan doen"

PETER DE WILDE

Verdiene jullie goed?

ANDY: "Ik vind dat ik correct word verloond. Ik verdien netto 2200 euro plus maaltijdcheques. Dat is toch niet mis."

PETER: "Ik verdien iets meer dan 4000 euro netto in de maand. Of ik dat veel vind? Er zullen wel managers zijn die meer verdienen, ook bij de overheid, maar ik vind dat genoeg. Weet je wanneer ik erbij stilsta? Als ik over overheidsbedrijven lees waar de boel in de soep draait, maar waar de managers wel een loon van een miljoen euro krijgen. Dan denk ik wel eens: 'Voor dat geld kan ik het beter'."

Hoeveel uur per week werken jullie?

ANDY: "Dat varieert. Soms heel veel. Soms veel minder. Wij moeten wel prikken, maar ik vind niet dat je als *civil servant* op je uren moet letten. Je moet je doelstellingen halen. Of je nu thuis werkt of op kantoor."

PETER: "Ik kom meestal met de trein van 8 uur en arriveer in Brussel-Centraal om 8.37 uur. 's Avonds ga ik weer naar huis met de wagon. Er zijn dagen

dat ik alle provincies van Vlaanderen aandoe. Van Antwerpen naar Brussel. Van Brussel naar de kust. Van de kust naar Gent. Van Gent naar Hasselt en dan terug naar huis. Meestal eindigt mijn dag om zeven à acht uur en begint dan het avondprogramma. En dat staat meestal in functie van het werk: recepties, openingen, events ..."

Is het ongezonder om leidend ambtenaar te zijn van Toerisme Vlaanderen? Als we met foto's vergelijken van toen u hier begon, lijkt u wat aangezet.

PETER: "Op drie jaar tijd ben ik 20 kilo bijgekomen. Niet van eten of drinken op recepties, want dat doe ik bijna niet. Ik ben daar vaak als gastheer en je kunt moeilijk naar je mond vol met je gasten bezig zijn. Het is gewoon omdat ik onregelmatig en laat eet. En ik ben gestopt met sporten. Op het kabinet ging ik nog vaak fitnessen, maar toen begaf mijn knie het. Dat helpt ook niet om slank te blijven. Maar ik ben met een dieet begonnen en aangezien we bij Toerisme Vlaanderen toch alles aan het verbouwen zijn, komt er in de kelder plaats vrij voor een fitnessruimte. De VDAB-collega's zijn al komen vragen om mee in ons project te stappen, zodat ook hun personeel hier zou kunnen komen fitnessen."

ANDY: "Kan ik ook een pasje krijgen? Ik werk hier uiteindelijk toch ook vlakbij (*lacht*)."

PETER: "Hoe meer collega's, hoe meer die investering rendeert (*lacht*)."

Veel succes daarmee.

300 000 euro voor volkstuintjes

Niks is zo lekker als zelfgekweekte bonen, erwten, kolen of frambozen ... Dat weten ook de tuiniers in Volkstuinpark Drakenhof in Deurne, dat met zijn 238 tuinen het grootste is in Vlaanderen. Steeds meer mensen krijgen opnieuw groene vingers. Wie geen tuin heeft, kan in sommige steden en gemeenten terecht in een volkstuintje. Voor een bepaald bedrag huurt u dan een lapje grond waar u naar hartenlust kunt tuinieren.

Helaas is de vraag groter dan het aanbod. Daarom trekt de Vlaamse Regering 300 000 euro uit voor de volkstuinten. De bedoeling is niet alleen dat er nieuwe tuinen bijkomen, maar ook dat de oude gemoderniseerd worden. Het zijn de collega's van de Vlaamse Landmaatschappij die nu op zoek gaan naar mogelijke projecten.

Foto: Joris Casaer

COLLEGA EN PLEEGOUDER AN VAN CAUWENBERGHE

“Stel je hart helemaal open”

“De eerste keer dat ik babykleertjes in de wasmachine stopte, drong het pas goed tot me door”, zegt pleegouder An Van Cauwenberghe.

Van 17 tot 25 november is het de jaarlijkse Week van de Pleegzorg. Heel wat mensen vangen kinderen en tieners op omdat hun ouders tijdelijk moeilijk voor hen kunnen zorgen. Zo ook collega An Van Cauwenberghe, beleidscoördinator van het team Samenleving van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, die twee kinderen en een pleegdochter heeft. “Het vraagt veel energie, maar ik zou er zo opnieuw aan beginnen.”

VEERLE VAN DEN BROECK

Hoe zijn jullie bij pleegzorg terechtgekomen?

AN: “Mijn man en ik werkten allebei in de bijzondere jeugdzorg. Daar kwamen we onder meer in contact met zwangere tienermeisjes. We merkten dat de hulpverlening soms tekort schoot. Vandaaruit groeide de drang om zelf iets te doen. Toen we de mama van Olivia* leerden kennen, werd ze na haar bevalling vanuit onze voorziening doorverwezen naar een centrum voor integrale gezinszorg (CIG). Geen goede oplossing in onze ogen, want dat CIG was ver verwijderd van de weinige familie en vrienden die de mama van Olivia had. Toen we haar opnieuw ontmoetten en merkten dat ze het niet goed maakte, hebben we de stap gezet.”

Hoe verliep dat?

AN: “Als je pleegouder wilt worden, word je eerst gescreend. We moesten een reeks vragen beantwoorden over ons verleden, over hoe we bepaalde opvoedingssituaties zouden aanpakken, hoe we tegen pleegzorg aankeken ... Ons huis werd geïnspecteerd om te kijken waar het kind ondergebracht zou worden. Ik vond dat heel confronterend. Mensen beoordelen uiteindelijk of je geschikt bent om voor een kind te zorgen. Maar tegelijk was het ook een interessante ervaring

omdat wij nu eens aan de andere kant van de tafel zaten. In onze toenmalige jobs als hulpverlener deden wij immers hetzelfde: oordelen over de opvoedkundige kwaliteiten van mensen. Wij werden gelukkig positief beoordeeld en kort daarop kwam Olivia, toen vier maanden, bij ons. Het was de bedoeling dat ze na een jaar of twee zou terugkeren, maar we zijn nu negen jaar verder."

Welke indruk maakte dat op julie?

AN: "We hadden op dat moment zelf nog geen kinderen, dus alles was nieuw voor ons. De eerste keer dat ik babykleertjes in de wasmachine stopte, drong het pas goed tot me door. Gelukkig kon ik rustig wennen aan de nieuwe situatie. Ik kreeg immers zes weken opvangverlof. En Olivia was een modelbaby. Ze sliep al door en at zonder problemen. In het begin probeer je om je niet te veel te hechten, omdat je weet dat het kind nog terug moet naar zijn ouders. Maar dat hebben we na twee dagen opgegeven, omdat het niet juist aanvoelde. Je moet je hart helemaal openstellen. Dat is de enige eerlijke houding tegenover een kind. Of dat nu voor je eigen kind is of voor dat van iemand anders."

Hoe reageerde je omgeving op julie beslissing?

AN: "De reacties uit je omgeving zijn verdeeld. Niet iedereen begrijpt dat je een 'kind van een ander' wilt opvoeden. Maar de meeste mensen reageerden wel zeer positief."

Eens pleegouder, krijg je dan nog veel begeleiding?

AN: "Bij vragen kan je altijd bij de begeleider van de dienst voor pleegzorg terecht. Ook volgt elk jaar opnieuw een beoordeling of de pleegplaatsing verder gezet kan worden. Toen Olivia vijf werd, kwam haar papa in beeld. Hij had zijn leven weer op de rails en wilde dat Olivia deel zou uitmaken van zijn nieuwe gezin. De bezoeker van zijn nieuwe gezin, voldeed snel niet meer. Haar papa wilde de pleegsituatie stopzetten. Ik kan het standpunt van haar papa volledig begrijpen, maar voor Olivia ligt dat moeilijker. Ze ziet haar mama en

Soorten pleegzorg

Er zijn vier vormen van pleegzorg die telkens door andere collega's georganiseerd worden:

- **Gezinsondersteunende pleegzorg:** Kind en Gezin. Ouders zoeken zelf hulp bij een dienst voor pleegzorg, die op zijn beurt pleegouders zoekt.
- **Bijzondere Jeugdbijstand:** Jongerenwelzijn. Minderjarigen (0 tot 18 jaar) worden via het Comité Bijzondere Jeugdzorg (= vrijwillig) of via de Jeugdrechtsbank (= gedwongen) geplaatst in een gezin.
- **Personen met een handicap:** Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Kan zowel om minderjarigen als volwassenen gaan. Soms wonen volwassenen zelfstandig en worden zij hierin ondersteund door een vrijwilliger uit de buurt. Ook dat is een vorm van pleegzorg.
- **Psychiatrie:** OPZ Geel. In Geel en omgeving vangen gezinnen psychiatrische patiënten op van het OPZ Geel.

papa graag, maar voelt zich het meest thuis in ons huis. En dat is iets waar de mensen van Jeugdzorg rekening mee houden. De contacten met de familie van je pleegkind kunnen heel intensief zijn. Soms vraagt dat heel veel energie en diplomatie. Olivia gaat geregeld logeren bij haar papa en dat verloopt goed."

Op een gegeven moment ben je van job moeten veranderen toen er nog een pleegkind bijkwam. Hoe kwam dat?

AN: "We kregen zes jaar geleden de vraag om een tienermeisje op te vangen. Ik werkte toen bij het multidisciplinair team Vlaams-Brabant van Jongerenwelzijn, dat de consultants van de bijzondere jeugdzorg ondersteunt. Men vreesde voor belangenvermenging, hoewel mijn dossiers van Jongerenwelzijn behandeld werden. Maar het is hun beleid heel voorzichtig om te gaan met dergelijke situaties. Mijn man en ik wilden heel graag ingaan op de vraag om dat meisje op te vangen, dus ben ik van job veranderd. Binnen de Vlaamse overheid bestaat er zoiets als *Werk-wijzer* (dienst binnen Jobpunt Vlaanderen die herplaatsingstrajecten begeleidt, red.). Als je om bepaalde redenen van job moet veranderen, krijg je een trajectbegeleider toegewezen. Die collega heeft me uitstekend geholpen om een nieuwe baan te vinden."

Julie vingen toen een tiener op. Hoe heb je dat ervaren?

AN: "Dat was niet altijd even gemakkelijk omdat het wel eens botste, ook met de jongere kinderen. Hoewel die opvang intussen al vijf jaar afgelopen is, houden we nog steeds contact. Dat meisje is bijvoorbeeld ook de meter van onze jongste dochter. Pleegzorg laat je dus niet los, zelfs al is de eigenlijke opvang afgelopen. Maar ik kan het iedereen aanraden, want het verrijkt je wereld."

*Olivia is een fictieve naam omwille van de privacy

Praktische info

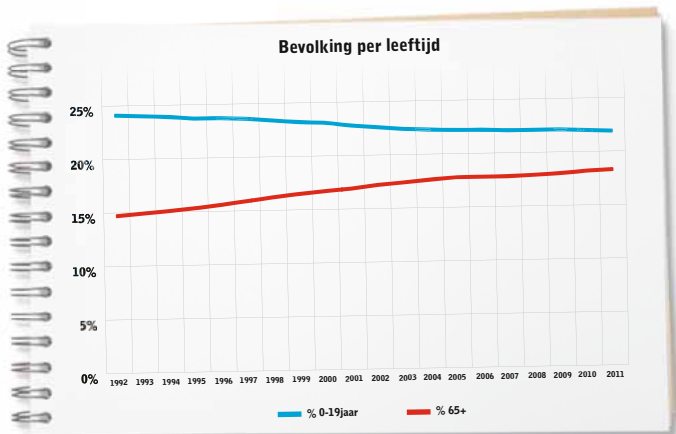
- Via de verschillende pleegzorgcentra krijgt u de nodige info. De adressen vindt u via www.pleegzorgvlaanderen.be.
- Meer informatie over de verlofmogelijkheden voor pleegouders of pleegvoogden bij de Vlaamse overheid vindt u op www.bestuurszaken.be/KB_20081027_en_www.bestuurszaken.be/int_opvangverlof_1, of bij uw personeelsdienst.

20 JAAR VRIND-CIJFERS

Meten om te weten, weten om te doen

Hoe evolueert Vlaanderen? Dat vertelt de VRIND ons al sinds 1992, twintig jaar lang dus. VRIND zijn de Vlaamse Regionale Indicatoren, statistieken van de Studiedienst van de Vlaamse Regering over allerlei zaken in Vlaanderen, zoals de bevolking, werkloosheid, mobiliteit, zorg ... Die statistieken worden ook gebruikt om de juiste maatregelen te nemen en het beleid bij te sturen waar nodig. Een overzicht van vijf gemeten evoluties in Vlaanderen en wat we met die vaststellingen moeten doen in ons beleid. Want dat is waar de VRIND voor staat: voor meten om te weten en weten om te doen.

MAARTEN DE GENDT

De voorbije twee decennia is er een verschuiving in de samenstelling van de bevolking. Er zijn nu relatief minder jongeren en meer ouderen dan in 1992. Die daling van het aandeel jongeren onder de twintig jaar wordt ook ontgroening genoemd. Bron: ADSEI

"Inzetten op thuiszorg"

1992: meer jongeren

In 1992 waren er relatief meer jongeren en minder ouderen dan nu. Toen maakten jongeren onder de 20 jaar nog 24 % van de bevolking uit, nu is dat maar 22 %. "Wel is vanaf 2003 het aantal geboortes opnieuw beginnen te stijgen", legt Edwin Pelfrene van de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR) uit. "Daardoor zal het aandeel jongeren de komende jaren min of meer stabiel blijven."

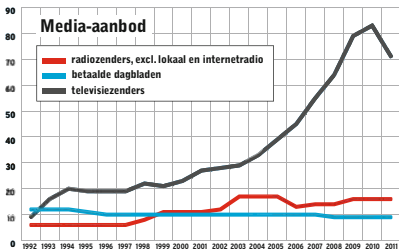
Nu: vergrijzing

"De vergrijzing van de bevolking is veel sterker dan in 1992, zo blijkt uit de cijfers", zegt Edwin. "Vandaag is 18 % van de Vlaamse bevolking 65 of ouder, tegenover 15 % in 1992. Dat zal de komende jaren nog sneller stijgen."

2040: inzetten op thuiszorg

"Tegen 2040 verwachten we dat 65-plussers meer dan een kwart van de bevolking zullen uitmaken. De stijging is nog frappanter als je alleen naar de 80-plussers kijkt. Nu maken die 5 % uit van de totale bevolking, tegen 2040 verwachten we dat dat 11 % zal zijn. De Vlaamse overheid moet haar dienstverlening op tijd laten mee-evoluëren", geeft Edwin mee. "Daarom moeten we ook de snelheid waarmee de 65-plussers aangroeien opvolgen. De vergrijzing kan immers ook druk leggen op onze begroting. Ik denk bijvoorbeeld aan de kosten van de Vlaamse zorgverzekerings, of aan het beleid rond woonzorgcentra (*rusthuizen, red.*)."

Om die verdere vergrijping op te vangen, zet de Vlaamse overheid onder meer in op thuiszorg. "Mensen willen zo lang mogelijk thuis in hun vertrouwde omgeving blijven wonen", klinkt het. "Een opname in een woonzorgcentrum wordt dan ook zo lang mogelijk uitgesteld. Uit de cijfers blijkt dat er sinds 2004 steeds meer zwaar zorgbehoevende personen in de woonzorgcentra verblijven, en dat ook de leeftijd bij de opname stijgt."

"Grote concentratie vermijden"

1992: meer kranten, minder radio- en tv-zenders

In 1992 waren er drie (betaalde) krantentitels meer dan nu. Vandaag zijn er nog maar negen over. Het aantal radiozenders is daarentegen bijna verdriedubbeld, en het aantal televisiezenders swingt helemaal de pan uit. "Maar daar zitten veel kleine initiatieven tussen, die vooral via digitale televisie een publiek proberen te bereiken", nuanceert Dirk Peereman van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). "Het is ook administratief veel eenvoudiger geworden om een eigen televisiezender op te starten. Radio-omroepen die via de ether uitzenden moeten nog steeds een erkenning aanvragen. Er kunnen nu eenmaal maar een beperkt aantal zenders een frequentie op de FM-band krijgen. In totaal hebben zo'n 300 lokale radio's een erkenning, en drie landelijke commerciële zenders - naast de openbare radiozenders, natuurlijk."

Nu: mediaverstrengeling

Dat er zoveel meer zenders zijn dan in 1992, betekent niet dat die allemaal onafhankelijk van elkaar werken, weet Ingrid Kools van de VRM. Verschillende mediagroepen zijn met elkaar verweven. "We houden jaarlijks de concentratie van de media in Vlaanderen in het oog. Een dominante speler is er gelukkig niet. In 2011 is de verstrengeling nog wel

toegenomen doordat kranten- en tijdschriftgroepen Sanoma en Corelio samen met Woestijnevis de zenders Vier en VijfTV hebben overgenomen. Ook de distributie komt steeds meer in beeld: Telenet en Belgacom bieden bijvoorbeeld niet langer alleen een distributiekanaal, maar ook eigen mediaproducten aan (*bv. een filmprogramma en eigen filmaanbod, red.*). En dan is er ook nog een recente tendens van crossmedialiteit waarbij één mediaonderneming dezelfde inhoud langs verschillende kanalen verspreidt, bijvoorbeeld via televisie, radio én internet. Dat houdt een risico in: voor een mediagebruiker lijkt het alsof een bepaald bericht langs vele kanalen bevestigd wordt, terwijl het eigenlijk van slechts één bron komt."

2040: te grote concentratie vermijden

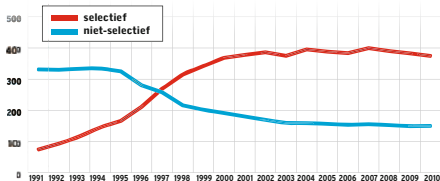
Dat lijkt te wringen met het Vlaamse mediabeleid, dat vooral mikt op een ruim en divers media-aanbod. Caroline Uyttendaele van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media: "Een aanbod van verschillende nieuwsbronnen en onafhankelijke mediagroepen is natuurlijk ideaal. Maar de Vlaamse markt is een kleine markt, en het moet voor een mediagroep ook economisch leefbaar blijven. Toch proberen we als Vlaamse overheid te vermijden dat de Vlaamse media te veel met elkaar verstrengeld raken."

"Afval voorkomen"

1992: gescheiden afval

De jaren negentig waren een keerpunt voor de ophaling van huishoudelijk afval. De hoeveelheid selectief ingezameld afval steeg enorm, terwijl de hoeveelheid restafval sterk afnam. "Dat komt omdat we in het afvalbeleid vanaf 1991 veel nadruk legden op recuperatie en preventie", legt Els De Picker van de OVAM uit. "In de jaren tachtig moesten we als Vlaamse overheid nog veel energie steken in het saneren of verbeteren van stortplaatsen en verbrandingsovens. Maar in de jaren negentig ging de energie dus naar het scheiden van afvalstromen. Overal in het land werden containerparken opgericht. Er kwamen subsidies voor bijvoorbeeld de aankoop van compostvaten of herbruikbare luiers, en heffingen op het sorteren en verbranden van afval. En er kwam een stortverbod voor huishuif."

Hoeveelheid afval

Nu: doen nadenken

Ook nu komen er nog initiatieven bij. "We willen producenten al van bij het ontwerp van het product doen nadenken over hun materiaalgebruik", zegt De Picker. "Met ieder nieuw initiatief wilden we de voorbije jaren de hele keten bereiken: de ontwerper, de producenten, de winkels, de consument, de ophalers en de verwerkers. Producenten werden bijvoorbeeld verplicht om bepaalde producten, zoals batterijen of elektrotoestellen, terug te nemen."

2040: cradle-to-cradle

"De komende jaren gaan we het materiaalbeleid nog verder uitbouwen. Ik denk aan het *cradle-to-cradle*-principe, waarbij je al bij het ontwerp van een product voor alle gebruikte materialen een herbestemming of hergebruik voorziet. Maar ook het promoten van product-dienstcombinaties wordt belangrijk. Een voorbeeld is autodelen: daarbij koop je geen auto meer als product, maar koop je een dienst, namelijk de mogelijkheid om je te verplaatsen."

"Meer vrouwen aan het werk"

1992: dubbel zo vaak werkloos

In 1992 waren vrouwen nog meer dan dubbel zo vaak werkloos als mannen: 7 % tegenover 2,6 %. De Vlaamse overheid nam de voorbije twintig jaar tal van beleidsmaatregelen om meer vrouwen aan het werk te krijgen. "Zo zorgden we voor de Vlaamse aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking en tijdskrediet, en breidden we de mogelijkheden voor deeltijdse arbeid uit", schetst Faiza Djait

van het Departement Werk en Sociale Economie (WSE). "Ook de forse uitbreiding van georganiseerde kinderopvang heeft ervoor gezorgd dat meer vrouwen op de arbeidsmarkt terechtkonden. En de invoering van de dienstcheques heeft heel wat werkgelegenheid voor vrouwen gecreëerd."

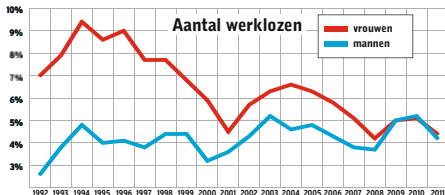
Nu: genderkloof weg

Twintig jaar later, in 2011, is de genderkloof in de werkloosheid weggewerkt:

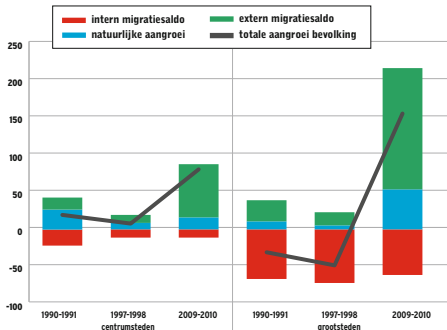
4,2 % van de vrouwen is werkloos, tegenover 4,4 % van de mannen. "Voor een deel valt dat ook economisch te verklaren. Mannen werken vaker in sectoren waarin jobs sneuvelen als het economisch slecht gaat, zoals de industrie en de bouw", zegt Faiza. "Vrouwen werken vaker in erg stabiele sectoren, zoals onderwijs, gezondheidszorg en de sociale sector, of in andere delen van de dienstensector, die de voorbije kwarteeuw net veel gegroeid is. Er kwam ook meer vraag naar deeltijdse jobs, waarvan vooral vrouwen gebruikmaken om werk en gezin te combineren. In 2011 werkte ruim 45 % van alle vrouwen deeltijds."

2040: nog meer vrouwen

Hoewel de arbeidsmarkt sterk vervrouwelijkt is, zijn er in verhouding vandaag nog steeds meer mannen aan het werk dan vrouwen uit de actieve beroepsbevolking. "Daarom zetten we ook nu nog in op gender", zegt Faiza. "In het Pact 2020 van Vlaanderen in Actie hebben we daaronder enkele specifieke doelen opgenomen: in 2020 moeten er nog meer vrouwen aan het werk zijn en we willen ondernemerschap bij vrouwen promoten."

Migratie stedelijke bevolking

"Stad aantrekkelijker maken"

1992: stadsvlucht keren

Tot begin deze eeuw verloren heel wat steden nog inwoners. "Sinds het midden van de jaren negentig is het een belangrijke doelstelling van het stedenbeleid van de Vlaamse overheid om de stadsvlucht te keren", zegt Stefaan Tubex van het team Stedenbeleid van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Nu: genuanceerd verhaal

Vanaf 2001 kwamen er in de steden meer inwoners bij dan er vertrokken. "De stadsvlucht is dus cijfermatig gekeerd", zegt Stefaan. "Maar het blijft een genuanceerd verhaal. Want de groei van de stadsbevolking is het gevolg van een sterke stijging van het aantal geboortes, een gemengd binnenlands migratieverhaal en een redelijk grote buitenlandse migratie. Dat laatste is op zich een kans. We hebben de komende jaren en decennia genoeg werkende mensen nodig om bijvoorbeeld voldoende zorg voor kinderen en ouderen te kunnen voorzien, of om te ondernemen." "De grootste uitdaging in steden als Antwerpen, Gent, Mechelen... is het

inspelen op de sterke vergroening. Het aantal kinderen is er al een tijdje sterk aan het stijgen. Dat heeft eerst impact op de kinderopvang, daarna op het kleuter- en het lager onderwijs, dan op middelbaar en hoger onderwijs. Later zorgt dat voor uitdagingen op onder andere de arbeids- en woonmarkt."

2040: aantrekkelijker maken

De collega's van stedenbeleid gaan de komende jaren nog meer inzetten op het aantrekkelijker maken van de stad voor iedereen, met bijzondere aandacht voor kinderen. "Het Vlaams Stedenbeleid wil vernieuwende, innovatieve en experimentele projecten stimuleren, zoals stadstuinen op braakliggende terreinen, en zo zorgen voor duurzame stadsvernieuwing. Een van de uitdagingen is bijvoorbeeld zorgen voor een combineerbare, aanpasbare of multi-inzetbare infrastructuur. Dat zijn gebouwen die voor verschillende functies kunnen dienen, bijvoorbeeld eerst als crèche, dan als schoolgebouw, en dan als culturele ruimte."

Opvallende trends

In het boekje 20 jaar VRIND vindt u meer dan 50 opmerkelijke trends van de voorbije twintig jaar, goede en minder goede. Ook deze staan daar tussen:

- Vlaanderen telde 6 306 638 inwoners in 2011. Dat zijn er 9 % meer dan in 1992.
- Drie kwart van de werkgelegenheid komt van de handel- en dienstensector. Industrie en bouw zagen hun aandeel in de werkgelegenheid met 10 % krimpen.
- Tussen 1995 en 2001 steeg het aantal hooggeschoolden bij 25-64-jarigen van 21 % tot 34 %. Het aandeel mensen zonder hoger secundair diploma daalde van 49 % tot 26 %.
- In de jaren negentig zijn we met zijn allen meer bioscopen, theaters, concerten en musea gaan bezoeken. Sinds 2000 is de cultuurparticipatie niet meer gestegen.
- In het toerisme zijn het aantal overnachtingen verdubbeld in de kunststeden (Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Leuven en Mechelen), terwijl de kust aan populariteit heeft ingeboet.
- In 2011 rookte 18,5 % van de Vlamingen. In 1990 was dat nog 28 %.
- Bijna 10 % van de boorlingen in 2011 kwam ter wereld in een kansarm gezin. In 2001 was dat nog maar 6 %.
- 26 % van Vlaanderen is ingenomen door bebouwd of verharde oppervlakte en door tuinen. In 1990 was dat 21 %.
- Een woning kost intussen meer dan zes jaarinkomens, tegenover drie jaarinkomens 20 jaar geleden.
- Op 15 jaar tijd is het aantal hectare kwaliteitsvolle natuurgebieden meer dan verviervoudigd.
- We rijden bijna 20 % meer met de wagen en 70 % meer met de trein dan in 1992.
- Ondanks de toename van het wegverkeer is het aantal dodelijke slachtoffers van verkeersongevallen meer dan gehalveerd.

U vindt de brochure op
aps.vlaanderen.be/20jaarvrind

VMM BOUWT WACHTBEKKENS IN GERAARDSBERGEN

“Tijd gewonnen door veel zelf te doen”

Karel Leliaert, Ivo Van Den Broeck en Bram Bundervoet voor 'hun' dam.

Een project van begin tot einde voor eigen rekening nemen in plaats van stukken uit te besteden, levert flink wat tijdswinst op. Dat merkten projectingenieur Karel Leliaert en enkele collega's van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) bij de bouw van twee wachtbekkens in Oost-Vlaanderen. “Heel nuttig en leerzaam, maar ook intensief”, klinkt het.

PETRA GOOVAERTS

Twee jaar geleden zorgde de Molenbeek-Zandbergen, een zijrivier van de Dender, voor zware overstromingen in de buurt van Geraardsbergen. Sinds kort beschermen twee nieuwe wachtbekkens in Geraardsbergen en Lierde de omwonenden tegen natte voeten en ondergelopen huizen. 365 miljoen liter, of 365 000 kubieke meter water kan er in de wachtbekkens opgeslagen worden.

“De wachtbekkens liggen in de valleien van de Molenbeek-Zandbergen en z’n zijlopen”, vertelt Karel. “Daarin kunnen we water vasthouden als het niveau in de Molenbeek te sterk stijgt. Zo vermijden we overstromingen. Voor de bouw

van de wachtbekkens hebben we in de natuurlijke valleien die er al waren een damconstructie gebouwd. Als het hevig regent en het waterpeil alarmrend stijgt, sluit de klep van de dam automatisch en vullen de bekkens zich met water.” Voor de VMM, die grotere onbevaarbare waterlopen beheert, is het een belangrijk project. “Onze grootste wachtbekkens tot nu toe in Oost-Vlaanderen, goed voor een budget van 2,65 miljoen euro”, zegt Karel.

Dringend

De bouwaanvraag was al ingediend voor de overstromingen in november

2010. “We kregen heel snel een vergunning en het ging ook makkelijk om de gronden te verwerven. Burgers zagen het nut in van de werkzaamheden en de ont-eigeningen. De overstromingen maakten duidelijk dat de wachtbekkens dringend nodig waren. Dat draagvlak verklaart de vlotte uitvoering van de werkzaamheden”, vertelt Karel.

Ook het feit dat de VMM van begin tot eind de touwtjes zelf in handen hield, kwam de snelheid ten goede. “We hebben zowel de berekeningen, het ontwerp, de onteigeningen, het verkrijgen van de bouwvergunning als de opvolging van de werkzaamheden in de mate van het mogelijke zelf gedaan. Meestal laten we onderdelen van het werk uitvoeren door externe bureaus en bedrijven.”

Karel werkte anderhalf jaar nauw samen met ingenieur Herman Van Damme en toezichter Bram Bundervoet. Na het pensioen van Herman volgde Ivo Van Den Broeck de werkzaamheden op. “We kregen natuurlijk hulp. Zo konden we voor de grondberekeningen een beroep doen op de afdeling Geotechniek en voor de topografische opmetingen op de afdeling Algemene Technische Ondersteuning (van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, red.).”

Flexibeler werken

Voor Karel en zijn collega's was het een leerrijke manier van werken. “Je begrijpt beter wat het werk allemaal inhoudt. Extra voordeel is dat je flexibeler kunt zijn omdat je niet altijd moet terugkoppelen naar externen, bijvoorbeeld als je de plannen moet aanpassen. Je wint tijd als je dat zelf doet. Het is natuurlijk wel intensief. We kunnen niet voor elk project zo te werk gaan, want daarvoor zijn we met te weinig medewerkers. Maar het was in ieder geval een goede oefening.”

 www.vmm.be, zoekterm: GOG Zandbergen

MARLEEN POELS, CONTROLEUR WEGENBELASTING BIJ DE VLAAMSE BELASTINGDIENST

“Controles ’s nachts schrikken me niet af”

Profiel

Leeftijd 42 • **Werkt sinds** januari 2011 bij de Vlaamse overheid (toen overgekomen van de federale dienst Douane en Accijnzen) • **Loon** 1400 euro netto per maand (+ 182,20 euro maaltijdvergoeding, maaltijdcheques en hospitalisatieverzekering) • **Niveau** D • **Werk** van 7.54 tot 16 uur. En een paar keer per jaar in het weekend en 's nachts • **Opleiding** hotelschool • **Woont** in Berendrecht, **werkt** in de hele provincie Antwerpen (vanuit standplaats in Anna Bijnsgebouw) • **Komt naar het werk** met de bus • **Werkt nauw samen** met haar collega-controleurs Ivan Verbruggen, Rudy De Meyer en Danny Verboven, die ook coördinator is

Volg de nacht van controleur Marleen →

“Wanbetalers bedanken ons soms achteraf”

“Alfa, Sierra, Echo, 3, 8, 1.” Controleur Marleen Poels staat aan de kant van de weg en spelt via de walkietalkie de nummerplaten van voorbijrijdende wagens voor haar collega's. Zij controleren meteen of die chauffeurs hun verkeersbelasting betaald hebben. Wie nog een openstaande rekening heeft, wordt iets verderop aan de kant gezet en vriendelijk verzocht om zijn achterstallige belasting plus boete te betalen. Marleen en haar collega's controleren meestal overdag, maar een paar keer per jaar ook 's nachts.

PETRA GOOVAERTS

Wat houdt uw job allemaal in?

“Samen met mijn drie collega's controleer ik in de provincie Antwerpen wagens en vrachtwagens op de baan. Overdag werken we daarvoor met scanners die de nummerplaten van voorbijrijdende wagens lezen. Die scanners zijn via een laptop verbonden met het gegevenssysteem van de Vlaamse Belastingdienst. Als we nog geld te goed hebben, laten we de chauffeur stoppen. We stellen een proces-verbaal op en laten hem meteen betalen. Af en toe controleren we ook 's avonds en 's nachts. Omdat we geen infraroodcamera's hebben, voeren we dan zelf de nummerplaten in de laptop in om na te kijken wie op onze zwarte lijst staat. We werken heel veel buiten. Ik ben alleen op mijn bureau voor vergaderingen, administratieve klusjes en om onze spullen te stockeren.”

Hoe beslissen jullie waar er gecontroleerd wordt?

“In Vlaanderen zijn meer dan 500 controlepunten, verdeeld over vijf provincies. We proberen elk punt minstens een keer per jaar te controleren. Chauffeurs kunnen in principe altijd en overal gecontroleerd worden. We werken nu een jaar met de nummerplaat-scanners en dat heeft veel voordelen. We laten alleen de overtreeders stoppen. Alles gaat dus veel sneller en we kunnen meer wagens controleren (260 000 controles in een jaar, goed voor 2,3 miljoen achterstallige belastingen, red.).”

Wanbetalers moeten soms een gepeperde rekening betalen. Niet iedereen blijft daar rustig onder. Hoe pakt u heethoofden aan?

“Over het algemeen mogen we niet klagen. Mensen zeuren wel eens over de boete (25 % boven op de achterstallige belasting, red.), maar de meesten willen wel betalen voor hun auto. Soms sturen

mensen die we beboet hebben achteraf een bedanking, omdat we hen zo goed geholpen hebben. We blijven altijd menselijk en zoeken de best mogelijke oplossing. Wie niet kan betalen, krijgt een wielkleem, maar soms rijden we eerst mee naar het huis van de wanbetaler zodat hij toch nog thuisgeraakt. Natuurlijk zijn sommigen wel kwaad. Ik laat hen eerst uitrazen. We krijgen ook een opleiding om met agressie om te gaan.”

's Nachts is de sfeer anders dan overdag. Ligt u dat?

“De uitdrukking ‘Hoe later op de avond, hoe *schoner* het volk’ klopt hier niet altijd. Mensen komen soms met vreemde verhalen en excuses, en je ontmoet wel eens louches figuren. Het gebeurt dat de politie een chauffeur arresteert die wij net beboet hebben. Maar die nachtcontroles storen me niet. We zijn een goed team en weten wat we aan elkaar hebben. Ik heb me nog nooit onveilig gevoeld.”

21:05

De controle gebeurt samen met de politie van Turnhout. Tijdens de briefing in het politiekantoor bespreken Marleen en haar collega's met de korpschef waar ze met hun twee controlewagens zullen staan.

23:20

Deze chauffeur moet haar verkeersbelasting nog betalen. Ze heeft geen 156 euro op zak en rijdt naar een geldautomaat. Marleen houdt in tussentijd het inschrijvingsbewijs van de wagen bij. "Dat doen we altijd, om te verhinderen dat ze niet zouden terugkeren met het geld."

22:00

Marleen en haar collega's rijden naar een steenweg in Oud-Turnhout. Ze plaatsen verkeerskegels en signalisatielichten. Dan is het wachten op de politie om te kunnen starten. "S Nachts controleren we altijd samen met de politie. Je weet nooit wie je voor je krijgt."

22:30

De politie controleert vannacht verdachte voertuigen na een reeks inbraken in de buurt. Marleen geeft via de walkietalkie de nummerplaten door van de auto's die vertragen.

02:14

Deze chauffeur is op weg met de wagen van zijn buurman, die nog meer dan 500 euro moet betalen. Hij besluit 4 km naar huis te stappen en geld te vragen aan zijn buurman. "Wel voor 4 uur terug hier, dan is onze controle afgelopen", zegt Marleen. Om 3.55 uur daagt hij opnieuw op, met het geld.

03:44

De laatste betrapte chauffeur deze nacht moet bijna 5000 euro betalen. "Voor de belasting op inverteerstelling, de gewone verkeersbelasting, en een boete van 25 %." Ze kan niet betalen. Marleen plaatst een wielklem en maakt een afspraak om op een andere dag de klem te verwijderen en de boete te ontvangen.

04:45

De nacht zit erop. In het Anna Bijnsgebouw in Antwerpen bergt Marleen haar laptop en de kassa op. Dan vertrekt ze naar huis.

VAKANTIEOPVANG VERNIEUWD

Wat verandert er allemaal?

Vanaf de kerstvakantie van 2012-2013 is er geen opvang meer in de gebouwen van de Vlaamse overheid, wel nog op locaties in de buurt. Er verandert nog meer om tegemoet te komen aan de stijgende vraag en om meer kwaliteit te kunnen bieden. 13 zet op een rijtje hoe het Agentschap voor Overheidspersoneel (AgO) de vakantieopvang 'nieuwe stijl' heeft georganiseerd.

PETRA GOOVAERTS

De monitoren van Top Vakantie en Free Time organiseren activiteiten die aangepast zijn aan elke leeftijd.

Waarom verandert er zoveel?

Inge Cammaerts, bij AgO verantwoordelijk voor de nieuwe vakantieopvang: "De opvanglokalen in de grote gebouwen van de Vlaamse overheid zijn meestal vergaderzalen en niet meer geschikt. Ze worden te klein, omdat er steeds meer kinderen naar de opvang komen (zie kader). De kinderen kunnen ook niet buiten spelen. We hebben nu een goed alternatief: de kinderen gaan overdag naar school- of sportgebouwen die wel volledig aangepast zijn om grote groepen kinderen op te vangen. Ook voor de begeleiding gaan we volop voor kwaliteit: we werken nu samen met gespecialiseerde externe partners die veel ervaring hebben met het organiseren van opvang en vakantiecampen voor kinderen. In Gent en Brugge is dat *Free Time*, elders *Top Vakantie*."

Mijn kind gaat met de bus naar de opvanglocatie. Hoe lang duurt de rit?

INGE: "Vanaf 8 uur kunt u uw kind naar de vooropvang brengen in enkele grote gebouwen van de Vlaamse overheid (zie kader). Stipt om 9 uur rijdt een bus met de kinderen en de monitoren naar de opvanglocatie. Die rit duurt ongeveer 10 minuten. Alleen in Brussel zitten de kinderen een half uur op de bus, omdat de school waar ze spelen buiten het centrum (in *Sint-Pieters-Woluwe*, red.) ligt. In de namiddag brengt de bus de kinderen en de monitoren tegen 16 uur terug naar de gebouwen van de Vlaamse overheid. Voor veel kinderen zijn die busritten een hele belevenis. We begrijpen dat het soms niet lukt om stipt om 9 uur in de vooropvang te zijn, bijvoorbeeld als er algemene treinvertragingen zijn. We proberen dan flexibel te zijn en de bus even te laten wachten. Op andere dagen vragen we

wel om die strikte planning zo goed mogelijk te respecteren. Als u dan na 9 uur aankomt, moet u uw kind zelf naar de opvanglocatie brengen. Als u in Antwerpen woont en in Brussel werkt, kunt u uw kind naar de opvang in Antwerpen brengen. Dat spaart tijd. U kunt uw kind ook rechtstreeks naar de opvanglocatie van *Top Vakantie* of *Free Time* brengen. Zij voorzien eveneens voor- en naopvang."

Hoe zien de opvanglocaties eruit? Zijn daar nog andere kinderen?

INGE: "De opvanglocaties zijn meestal scholen. Er is veel ruimte om te spelen, binnen én buiten. De lokalen zijn ook aangepast om te knutselen, te eten, te sporten ... Op sommige locaties komen ook kinderen van medewerkers van andere bedrijven die samenwerken met *Top Vakantie* of *Free Time*. Maar wees gerust: alle kinderen krijgen bij *Top Vakantie* bijvoorbeeld een houttouw met een badge met daarop een registratiecode. Elk bedrijf heeft ook een eigen kleur. De kinderen worden 's ochtends en 's avonds geregistreerd. Er is dus een goed zicht op wie wanneer aanwezig is. Dat 'gemengd spelen' heeft als voordeel dat er meer kinderen van elke leeftijd zijn. Zo kunnen er beter groepjes per leeftijd gemaakt worden en is de kans groter dat uw zoon of dochter in een groep zit met kinderen die allemaal even oud zijn. Als uw kind samen met broer of zus in dezelfde groep wil zitten, dan kunt u dat aangeven bij de inschrijving."

Wat doen de kinderen een hele dag?

INGE: "Er is een duidelijk dagschema. Als de kinderen aankomen, krijgen ze eerst een versnapering en een drankje. Ze worden per leeftijd ingedeeld in groepen. Daarna starten de activiteiten. Om 12 uur kunnen ze eten (warm of boterhammen, afhankelijk van de locatie). Na het middagmaal beginnen de activiteiten weer tot het vieruurtje. Om 16 uur zijn de kinderen samen met hun monitoren in de

gebouwen van de Vlaamse overheid. Daar doen ze nog rustige spelletjes terwijl ze wachten op mama of papa."

Wie zijn de monitoren?

INGE: "Top Vakantie en Free Time hebben veel ervaring met het zoeken en opleiden van monitoren. Die monitoren moeten ouder zijn dan 16 jaar, een monitorenopleiding gevolgd hebben en al stage gedaan hebben of daar nog mee bezig zijn. Zij zorgen altijd voor gevarieerde activiteiten die in een thema passen: knutselen, sporten, spelen in het bos, estafette ... Vaak kunt u bij de inschrijving uit verschillende thema's datgene kiezen wat het best bij uw kind past. Voor kinderen met extra noden kunnen *Top Vakantie* en *Free Time* ook meer gespecialiseerde begeleiders inschakelen."

Moeten de kinderen elke dag boterhammen meeneunen?

INGE: "Dat hangt af van de opvanglocatie. *Top Vakantie* geeft 's middags een warme maaltijd, bij *Free Time* (in Gent en Brugge) brengen de kinderen

zelf hun boterhammen mee. Lust uw kind het eten niet? Dan kunt u altijd boterhammen meegeven. U kunt het menu vooraf online bekijken."

Waarom wordt de opvang duurder?

INGE: "De prijs wordt nu geïndexeerd. Sinds het eind van de jaren 90 betaalt die 2,5 euro per opvangdag. In 2013 en 2014 zal dat 7 euro zijn. Die 7 euro is wel fiscaal aftrekbaar voor kinderen tot en met 11 jaar. De reële prijs bedraagt zo 3,5 euro per dag. Nog steeds een heel redelijke prijs, als je weet dat een opvangdag bij *Top Vakantie* normaal 27 euro kost en bij *Free Time* 18 euro."

 www.agoweb.be/vakantieopvang,
vakantieopvang@vlaanderen.be of
tel. 02 553 60 42

Hoe de vakantieopvang groeit

- De voorbije jaren steeg het aantal kinderen in de opvang van de Vlaamse overheid met 10 % per jaar, in 2011 zelfs met 20 %. Het Agentschap voor Overheidspersoneel organiseerde in 2005 nog 7500 opvangdagen (aantal dagen dat kinderen in totaal naar de opvang komen, red.), in 2012 zullen ze afklokken op meer dan 15 000.
- Er is opvang voor alle kinderen tussen 3 en 14 jaar van de medewerkers van de departementen, de IVA's zonder rechtspersoonlijkheid, de kabinetten en alle entiteiten die een protocol hebben afgesloten met het AqO (zoals Bloso, AGIV, VDAB, Kind en Gezin, VLM, VLAM, Toerisme Vlaanderen, De Lijn ...). Bijna alle lezers van 13 kunnen gebruikmaken van de opvang.
- Er is opvang in Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Hasselt en Leuven. De voor- en naopvang gebeurt nog steeds in de gebouwen van de Vlaamse overheid, tussen 8 en 9 en tussen 16 en 17.30 uur. In Brussel gebeurt de opvang in het Ellips-, Boudewijn- en Arenberggebouw en bij Kind en Gezin. In Antwerpen, Brugge, Hasselt en Leuven gebeurt die in de VAC's. Alleen in Gent is er geen voor- en naopvang. Ouders brengen hun kinderen daar rechtstreeks naar de opvanglocatie.
- In de externe opvanglocaties is er geen beperking van het aantal kinderen. U zult dus altijd kans hebben om in te schrijven.
- Er wordt voortaan overal opvang georganiseerd tijdens alle schoolvakanties. De juiste data vindt u terug op de website.

Is een van uw collega's net bevallen? Staat iemand voor een nieuwe uitdaging? Of is uw collega net getrouwd? Stuur uw nominatie met een foto en een paar woordjes uitleg naar 13@vlaanderen.be.

Toffe tijden

De baliecollega's van het Agentschap voor Facilitair Management in het VAC Hasselt willen **IRÈNE VAELEN** bedanken voor de vele jaren inzet.

Irène Vaelen

"Lieve, lieve Irène, bedankt voor de fijne jaren die je bij ons hebt gewerkt. Je stond altijd voor ons klaar, je verzorgde ons als je eigen kinderen! We hebben toffe tijden gekend, we gaan je heel hard missen en hopen nog vaak af te spreken in de toekomst. Je bent altijd welkom! Het was fijn je te leren kennen. Je bent een pracht van een vrouw!"

"Je stond altijd voor ons klaar"

Held

De afdeling Controle van de Vlaamse Belastingdienst in Hasselt wil coördinator **GUY SWENNEN** in de bloemetjes zetten voor zijn moedige reddingsactie.

Guy Swennen

"Je bent een echte held. Tijdens je vakantie in Turkije heb je in je hotel twee kinderen gered die in brand stonden. Je had de goede reactie om met hen in het zwembad te springen. Daarbij liep je zelf ook lichte brandwonden op. Op zo'n moedige collega kunnen we niet anders dan trots zijn."

"Je redde twee kinderen"

Met pensioen

De dienst Communicatie van de Vlaamse Landmaatschappij wil onthaalbediende **GREET MAERTENS** uitzwaaien met een bos bloemen.

Greet Maertens

"We willen je graag verrassen met een boekje, omdat je altijd goedgemutst bent. Daarom ben je het ideale visitekaartje van de VLM. We zullen je heel erg missen. Geniet van je pensioen!"

"Ideale visitekaartje"

Moeilijke tijd

Het cateringteam van het Agentschap voor Facilitair Management in Brugge wil collega **LINDA VANDERHAEGHEN** een hart onder de riem steken met een ruiker.

"Het was geen gemakkelijke periode voor jou en je echtgenoot Frank. Ondanks alles konden we op je rekenen. Hoewel het een moeilijke tijd was, kwam je steeds met de glimlach werken. We bewonderen je doorzettingsvermogen en werklust. Daarom willen we je in de bloemetjes zetten. En je weet, het spreekwoord zegt: 'Na regen komt zonneshijn'."

"Na regen komt zonneshijn"

42 jaar dienst

De Managementondersteunende Diensten van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media wuiven **FRANK DE GROVE**, leidinggevend hoofdmedewerker, na 42 jaar uit met een mooie ruiker.

"Ik raakte vannacht maar niet in slaap

*Dus begon ik maar iets neer te pennen
en na te denken hoe lang we elkaar al kennen.*

Is het nu een jaar of zes, zeven?

Ik weet het niet juist meer, maar dat is al om het even.

*Want jij hebt ons steeds de kans gegeven
om een deel van jouw kennis over te nemen.*

*Bij jou waarschijnlijk met heel veel geduld
maar ik denk dat al jouw wensen wel werden vervuld.*

Frank, jij hebt geholpen aan

wie we nu geworden zijn.

*Daarom was het voor jou werken
en je als baas hebben superfijn!*

*Na zoveel jaren kun je nu
wandelen, genieten, lezen, vissen ...*

Zullen wij je hier ondertussen wel verder missen."

"Jou als baas hebben was superfijn"

Het allerbeste

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur Oost-Vlaanderen wuift collega **NELLY VAN HOVE** uit met een mooie ruiker.

Nelly Van Hove

"Onze ereteken-expert gaat ons verlaten. We zullen niet alleen je expertise missen, maar ook de mens achter de expert! Je enthousiasme bij het opnemen van nieuwe taken was legendarisch, net als je nauwgezetheid en plichtsbewustheid. Je zorgde ook voor sfeer op de dienst met je vele hilarische verhalen. We twijfelen er niet aan dat we je nog vaak zullen terugzien om samen te lunchen in de Gentse binnenstad. In tussentijd wensen we je het allerbeste toe: vele fietstochten met Dirk, kooksessies met Piet, bezoeken aan Brenda en natuurlijk een goede gezondheid!"

"Je enthousiasme was legendarisch"

Gelukkige 50ste verjaardag

De Vlaamse Belastingdienst in Aalst wenst collega **LONY PARDAENS** een gelukkige verjaardag.

Lony Pardeans

"Je vijftigste verjaardag kunnen we niet zomaar voorbij laten gaan. Daarom willen we jou langs deze weg in de bloemetjes zetten. We hopen uit de grond van ons hart dat er nog vele jaren mogen bijkomen."

"Nog vele jaren"

Met pensioen

De collega's van **MAGDA BELLEN** van het VDAB-Competentiecentrum Boomkensstraat Hasselt zwaaien haar graag uit met een ruiker.

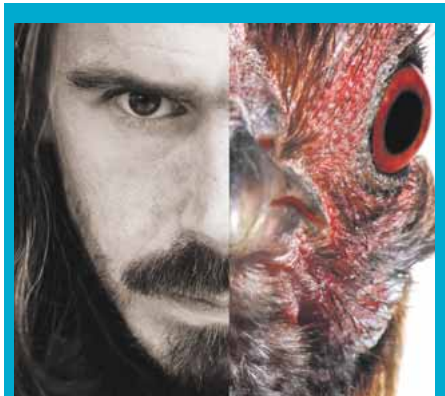
Magda Bellen

"We missen je gulle lach, je opgewektheid bij een lekkere kop koffie, iedere morgen met veel enthousiasme gezet. Zonder morren hield je onze keuken kraaknet. Jouw geheugen is fenomenaal. Je kunt nu gaan genieten van de fijne dingen des levens: een goed boek, een wandeling met Willy, een uitstapje naar zee en zoveel andere leuke dingen ... We missen je hartelijke goedemorgen en vriendelijke babbel!"

**"We missen
jouw goedemorgen"**

Win

De dagen worden korter, maar daar heeft 13 de perfectie remedie voor, met onder meer kaartjes voor enkele leuke tentoonstellingen, boeken en kaarshouders. Wie wil winnen, surft uiterlijk op 15 november naar www.vlaanderen.be/13 en vult daar ons wedstrijd-formulier in. Op www.UiTInVlaanderen.be vindt u meer doe-ideeën.

10 x 2 kaartjes Koen Van Mechelen Alden Biesen

Wat? De tentoonstelling *Combat* van kunstenaar Koen Van Mechelen loopt nog tot 16 december 2012 in Alden Biesen. Centraal staan originele werken uit het oeuvre van de Limburgse kunstenaar, en kunstwerken die verband houden met de geschiedenis van de Teutoonse Ridderorde, die Alden Biesen stichtte. Voor de eerste keer zal in Alden Biesen een actuele kunstenaar in dialoog treden met de Orde.

Link met de Vlaamse overheid? Alden Biesen is een afdeling van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Op het domein van de 16e-eeuwse landcommanderij vindt u onder andere een barokke kerk, het lange voorhof met rijsschool en tiendenschuur, de prachtige Franse tuin ... Er vinden ook geregeld culturele activiteiten plaats.

10 boeken

2 x *Goesting in Vlaanderen* van Eddie Niessen. Een boek over de achtergrond en geschiedenis van typisch Vlaamse producten zoals witloof, paling en hopperscheuten. Met heerlijke recepten.

8 x *20 creaties voor Europa, modeontwerpers in dialoog met literatuur*. Een boek met modecreaties waarbij literaire fragmenten gekozen werden van onder meer Hugo Claus.

3 x 2 kaartjes Kerstjumping Mechelen

Topsport Vlaanderen heeft deze maand kaartjes voor de Kerstjumping in Mechelen voor u. Dit paardeneindejaarsfeest brengt alle disciplines (dressuur, mennen, jumping ...) bij elkaar en biedt naast een aantal wereldbekerwedstrijden ook verscheidene nationale en regionale wedstrijden. Tussen de proeven door laten de paarden en ruiters het beste van zichzelf zien in dynamische shows. De Nekkerhallen in Mechelen worden tijdens de Kerstdagen (26 tot 30 december 2012) helemaal omgetoverd tot een groot sportstadion met een even grote beurs waar de paardenliefhebber zeker zijn ding kan vinden.

10 x 2 kaartjes Onbekende beelden, sterke verhalen

In zijn 180-jarige geschiedenis is België betrokken geweest bij vele oorlogen. Er bestaan miljoenen foto's, gemaakt door militairen, dokters, journalisten en schrijvers, die elk een eigen verhaal vertellen. Van 16 november tot en met 21 april kunt u in de Sint-Pietersabdij in Gent foto's van oorlogssituaties ontdekken. Ze brengen verhalen en omstandigheden onder de aandacht die alleen bij specialisten bekend zijn.

10 kaarshouders

Niets gezelliger dan tijdens de koudste en donkerste dagen van het jaar kaarsjes aan te steken. 13 en de Vlaamse winkel geven tien kaarshoudersets weg om de winter door te komen. De set bevat twee kaarshouders van roestvrij staal en een aansteker.

5 x 2 kaartjes

Requiem van Verdi

Op 15 december 2012 kunt u in de Brusselse BOZAR naar het *Requiem* van Verdi van het Brussels Philharmonic, het Vlaams Radiokoor en het Octopus Symfonisch koor. Giuseppe Verdi componeerde zijn monumentale *Requiem* in 1873, ter nagedachtenis van de Italiaanse dichter Alessandro Manzoni. Verdi bracht met deze zevendelige dodenmis een laatste muzikale groet aan zijn grote literaire voorbeeld - en componeerde meteen een buitenbeentje binnen het genre. Met eerst de creatie van *Pacte des Onze* van chef-dirigent en componist Michel Tabachnik.

5 x 2 kaartjes

Constant Permeke

Schilder Constant Permeke is zestig jaar dood. BOZAR blikt tot 20 januari 2013 terug op zijn carrière met een overzichtstentoonstelling. 130 schilderijen, tekeningen en sculpturen, waaronder tal van topwerken, laten alle facetten van Permekes oeuvre zien: vrouwelijke naakten, land en zee, vissers en boeren in het leven van elke dag. Hedendaagse kunstenaars Marlène Dumas en Thierry De Cordier verrijken de tentoonstelling.

5 x 2 kaartjes

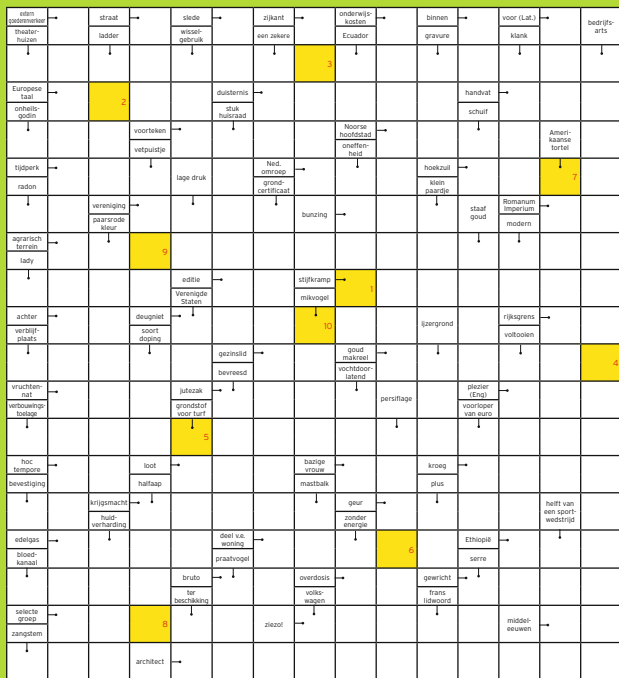
Over de soep en de patatten

Technopolis pakt nog tot en met 1 september 2013 uit met een interactieve thematentoonstelling over lekker en gezond eten. Waarom eten we? Hoe verteren we? Wat zijn de eetgewoontes van andere culturen? Hoeveel suiker, zout en vet zit er in wat we eten? Allemaal vragen waarop u het antwoord ontdekt in 'Over de soep en de patatten' in Mechelen.

Info

- Iden-biesen.be
- www.vlaanderen.be/vlaamsewinkel
- www.topsportvlaanderen.be
- www.bozar.be
- www.brusselphilharmonic.be
- www.sintpietersabdijgent.be

Met de letters uit de genummerde vakjes van de Zweedse puzzel kunt u het sleutelwoord vormen. Surf uiterlijk op 15 november naar www.vlaanderen.be/13 en vul daar de oplossing op ons wedstrijdformulier in.

U maakt dan kans op een aankoopcheque!

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

De winnaars van de vorige puzzel vindt u terug op www.vlaanderen.be/13. Zij worden ook schriftelijk verwittigd. De oplossing van de vorige puzzel staat nu ook op de website.

Brandstof

Wanneer u dit leest, is het stof van de verkiezingsstrijd hopelijk al gaan liggen, en zijn de (nieuwe) gemeenteraden al samengesteld. De wonden zijn gelikt, de lauwerkransen zijn uitgedeeld. Het resultaat van één dag stemmen zorgt voor een hoop werk en heel wat emotie. Maar ook de logistieke voorbereiding van zo'n verkiezingsdag is geen sinecure. En deze lokale verkiezingen werden in goede banen geleid door collega's van de Vlaamse overheid.

De collega's van het Verkiezingssecretariaat van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB) zijn lang bezig geweest met het op poten zetten van dit 'evenement'. Want voor je als stemgerechtigde burger je 'bolleke' rood mag kleuren of op het *touch screen* van de nieuwe stemcomputers een naam mag aanwijzen, is er een lange weg afgelegd! Het heeft niet alleen de verkiezingskandidaten bloed, zweet en tranen gekost om hun campagne tot een goed einde te brengen. Ook onze collega's zijn tot op het laatste moment en vooral ook op de verkiezingsdag zelf druk in de weer geweest om de verkiezingstrein op de sporen te houden.

Wij hier in het Boudewijngebouw konden vanaf september bovendien met eigen ogen aanschouwen wat voor een drukke bijenkorf dat verkiezingssecretariaat wel was. Want de mensen van ABB die met 14 oktober bezig waren, hadden hun zenuwcentrum tijdelijk verhuisd naar de benedenverdieping. En het gonsde daar extra hard in de laatste rechte lijn naar die bewuste dag. Verkiezingslijsten werden gevalideerd, elektronisch ingelezen en op USB-stick gezet en dan naar de gemeenten gestuurd. Een karweitje waar heel wat handenarbeid aan te pas kwam. En ondertussen liepen er telefoons en mails binnen met 1001 vragen, zelfs "Mijn hond heeft mijn stembrief opgegeten. Wat nu?" Het is een huzarenstuk om in die heksenketel het overzicht te bewaren. Maar tot D-day is dat wel gelukt.

De verkiezingsdag zelf hoorde ik in de media dat er problemen waren met de stemcomputers. En mijn gedachten gingen al vlug uit naar de collega's daar in Brussel die de mediastorm moesten trotseren en het hoofd koel moesten houden. Wie niet betrokken was bij de aanloop naar die dag, kan zich ook niet inbeelden wat er allemaal bij komt kijken. En wanneer er dan meteen wordt gefocust op wat er misgaat, is dat waarschijnlijk een mentale opdoffer. En doet het ook er een beetje afbreuk aan de jarenlange, zorgvuldige voorbereiding.

Ik was er niet bij op de dag zelf, maar heb in een vorig leven als radiojournalist zo'n verkiezingsdag mogen verslaan. En nu nog voel ik de adrenaline door mijn lijf pompen. Het is een zware en vermoeiende dag. Maar als het werk erop zit en alles goed verlopen is, voel je je heel voldaan. Voel je dat je een belangrijk radertje was in een goed geoliede machine. En uiteindelijk is dat wat alle ambtenaren zijn: belangrijke radertjes in een gigantisch netwerk. Hopelijk ervaart ieder van ons af en toe toch dat gevoel van 'ik heb iets betekend voor mijn organisatie en voor de samenleving'. Een gedachte die wat extra brandstof naar onze motor stuurt. En extra brandstof kan iedereen wel eens gebruiken, verkiezingen of niet.

"Dat gevoel van 'ik heb iets betekend voor mijn organisatie en voor de samenleving'"

Filip De Maesschalck is 45 jaar, woont in Lokeren en werkt in Brussel op de afdeling Communicatie als communicatieadviseur.

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij elk artikel een reactie posten.

POLL Zijn er te weinig collega's in de lagere niveaus?

In onze poll vroegen we of u vindt dat er te weinig collega's in de lagere niveaus zijn. Het resultaat las u al op pagina 6. Hier volgen de reacties.

TE WEINIG:
69,38 %

"Een groep collega's van alleen maar A's vervreemd van de wereld, die meer divers is dan zij."

"Jobs voor lagere niveaus verdwijnen niet zomaar: via outsourcing verschuiven ze naar privébedrijven die de mensen met lagere niveaus dan aannemen in minder gunstige contracten aan zeer lage lonen."

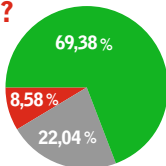
"De structuur begint stilaan op een omgekeerde piramide te lijken. Enorm veel leidinggevenden, die aan niemand meer leiding kunnen geven."

EVENWICHT:
22,04 %

"Ook C en D hebben recht op een job. A-mensen moeten nu soms te veel uitvoerende taken verrichten."

"Er zou beter geschoven moeten worden met de beschikbare mensen op lagere niveaus, zodat ze snel de werkdruk kunnen helpen opvangen."

"Collega's met een lager diploma die al jaren een job uitvoeren boven hun niveau, zouden beter ingeschaald of betaald moeten worden."

TE VEEL:
8,58 %

"Werknemers moeten meer met ICT, complexe apparatuur enz. overweg kunnen. Dat vergt nu eenmaal een meer doorgedreven opleiding."

"Op sommige posten kan het werk via outsourcing goedkoper en efficiënter verlopen. Een efficiënte overheid is belangrijker dan een afspiegeling te zijn van de maatschappij."

Reacties op artikel 'Is er nog plaats voor de lagere niveaus?', 13 nr. 39, september-oktober 2012

■ Goednieuwsshow

'Is er nog plaats voor lagere niveaus?' koppen jullie boven het artikel. Ik stoor me aan de onrespectvolle manier waarmee jullie de discussie op gang proberen te trekken, en die weinig goeds verradert voor de rest van het artikel. Dat wordt onmiddellijk bewaarheid: al in de eerste alinea stellen jullie de vraag of het personeelsbestand nog wel een afspiegeling is van de maatschappij. In plaats van verder in te gaan op de vraag of dat hoegenaamd wel nodig is, laten jullie vervolgens iemand verklaren dat er met de jaren meer hooggeschoolden zijn gekomen, en dat er dus ook meer in dienst komen. Dat er ook meer laaggeschoolden op de arbeidsmarkt zijn - een groep waar bovendien een hoge werkloosheid heerst - wordt niet vermeld.

Het past allemaal in de voortdurende onkritische houding die jullie aannemen in jullie berichtgeving. Reacties als de mijne zullen jullie nooit in jullie goednieuwsshow '13' publiceren. Het is mogelijk dat het jullie taak niet is om onafhankelijk en objectief informatie te verzamelen en te publiceren, net als de vrije pers. Maar wees daar dan eerlijk in, en stel de vraag of het wel jullie taak is zulke artikelen te schrijven.

Tom Segers, Inspectie Werk en Sociale Economie

■ Al jaren gefrustreerd

Als 'C' ben ik ook al jaren gefrustreerd. Zeven jaar geleden was er op onze dienst een reorganisatie. Toen werden collega's van niveau C die het werk van A-niveau aankonden, bijna verplicht om

Floris' visie

Vervolg van p.44

dat werk ook te doen. Die C's kregen zo gezegd minder verantwoordelijkheden dan de A's. In de praktijk doen we al jaren exact dezelfde job zonder dat daar een eerlijke, gelijke verloning tegenover staat. Je wordt echt wel gefrustreerd als je ziet dat pas afgestudeerden vanaf hun eerste werkdag al meer loon krijgen, terwijl je zelf meer dan 15 jaar ervaring hebt en hen alles nog moet uitleggen. Daarom ben ik zelf maar aan de universiteit gaan studeren om met een diploma eindelijk loon naar werk te kunnen krijgen. Ik ben in september aan mijn derde jaar begonnen. In principe heb ik binnen twee jaar mijn bachelor en binnen drie jaar mijn master. Ik vind het schrijnend dat ik dat moet doen om hopelijk eindelijk loon naar werk te krijgen. Bovendien maken ze het me zelfs voor mijn studies aarts moeilijk. Voor Vlaamse ambtenaren is gecontingenteerd verlof (onbetaald verlof, red.) immers geen recht zoals in de privésector. Je bent afhankelijk van de goodwill van je afdelingshoofd. Ik krijg geen gecontingenteerd verlof en ben verplicht om enkele maanden per jaar halftijds te werken en al mijn verlof op te nemen om de lessen te kunnen volgen. Zo heb ik minder tijd voor de kindjes thuis en voor het werk, dat qua omvang hetzelfde blijft. Kortom: eerlijke verloning bij de Vlaamse overheid? Daar lach ik eens goed mee. Als je zelf geen diploma haalt, ben je altijd de dupe!

Dave Verelst, Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

■ Grote ommekeer of terugkeer?

Ik lees in jullie artikel dat mensen die pakweg veertig jaar geleden een middelbaar diploma hebben behaald, zeker niet slechter of minder intelligent zijn dan hun jongere universitaire collega's. En dat "het zeker niet onrealistisch is dat sommige mensen die nu op C-niveau zitten, ook aan aantal taken op A-niveau aankunnen én opnemen". Vandaar wellicht dat de Vlaamse overheid eind 1993 in het Vlaams Personeelsstatuut de titularissen van de rangen 22/4 en 24/1 (bevoorderingsgraden

niveau 2 - Rijksstatuut Camu) in niveau C heeft ingeschaald, zonder in een overgangsregeling te voorzien? En daarna in 2007 diezelfde groep binnen de 'oudere' generatie van Vlaamse ambtenaren *de facto* met één niveau heeft gedegradeerd door de hiërarchische gelijkwaardigheid tussen de niveaus B en C af te schaffen (overigens mét alle sympathie van de vakbonden). Is dat de 'grote ommekeer'? Of is het eerder 'terugkeer'? Laat ons serieus blijven, a.u.b.

Rudy Veirman, Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid

■ Graag loon naar werk

Het artikel is totaal deprimerend voor mensen van niveau C en D. Een A-diploma geeft nochtans geen enkele garantie op efficiënt werken, kijk maar naar de chefs die ondanks hun universitair diploma niet in staat zijn een team te leiden. Medewerkers van niveau C kunnen met een degelijke begeleiding en vorming zeker taken aan van niveau B en A. Maar het is bijna uitgesloten dat ze dat mogen doen. Dat is nu eenmaal typisch voor de openbare diensten. Het zou inderdaad geen slecht idee zijn om het loon op basis van het werk, en niet meer op basis van het niveau en diploma te bepalen.

Yvette Tijssens, Agentschap voor Binnenlands Bestuur

■ Niveaus achterhaald

De huidige classificatie in niveau A, B, C en D is totaal achterhaald. Soms werken mensen met een verschillende classificatie in dezelfde functie, omdat dat historisch zo gegroeid is. Dat leidt sowieso tot frustratie. Waarom geen classificatie maken op basis van de behaalde uitslag tijdens het wervingsexamen?

Piet Wollaert, Departement Mobiliteit en Openbare Werken

■ Omgekeerde hiërarchie

Bij de federale overheid was er vroeger een secretaris-generaal met daaronder een aantal directeurs. Iedere directeur werd bijgestaan door een adjunct-directeur. Daaronder had je de bureauechfs,

de huidige hoofdmedewerkers. Daarna volgden de onderbureauechfs, met hun opstellers en klerken.

Zij werden allemaal ondersteund door dactylo's en assistenten. Een bureauechf stuurde vroeger tien tot vijftien mensen aan. Nu heeft die vijftien mensen boven zich in een vijftal hiërarchische niveaus: secretaris-generaal, afdelingshoofden, diensthoofden, teamhoofden en celhoofden.

De Vlaamse overheid op zoek naar besparingen? Ik denk het niet. Wie is hier de klos?

Erik Liekens, Departement Landbouw en Visserij

■ Management moet rol serieus nemen

Interessant artikel. Een uitgewerkte visie over het sociaal werkgeverschap binnen de Vlaamse overheid is inderdaad nodig. Maar de concretisering ervan veronderstelt dat men oog heeft voor de kwaliteit van het management, want het project 'sociaal werkgeverschap' maakt alleen kans op slagen als het management haar rol serieus opneemt.

José Gavilan, Departement Landbouw en Visserij

Zo vermijdt u een dubbel abonnement op 13

Krijgen u en uw partner allebei 13 in de bus en is één keer genoeg? Doe dan zoals 317 andere lezers van 13 en laat het ons weten via 13@vlaanderen.be. Dan zorgen we ervoor dat twee voortaan één wordt!

Reactie op artikel 'Ik hoor er nog bij',
13 nr. 39, september-oktober 2012

■ Opnieuw werken na kanker

Ik denk dat je als patiënt eerst en vooral weer aan het werk moet willen gaan. Er zijn zoveel organisaties die activiteiten voor kankerpatiënten organiseren (zoals informatie- en praatnamiddagen, wan-

delingen, wellnessactiviteiten ...) dat veel mensen zich nestelen en goed voelen in hun thuissituatie. Ze willen of hoeven niet meer aan het werk. Gaan werken betekent opnieuw een balans zoeken tussen werk en privé. Het kan ook betekenen dat je geen tijd meer hebt voor al die toffe en ontspannende activiteiten en om vriendschappen te onderhouden. Zin om terug te werken, heeft ook te maken met je betrokkenheid bij je job, je collega's, je werksituatie ... Ik ben na mijn behandeling tegen kanker binnen het jaar opnieuw aan het werk gegaan. Ik ben blij dat ik de kans kreeg om halftijds te werken. Dat gaat vrij goed, dankzij mijn collega's en de sfeer op kantoor.

Josiane De Landtsheer, VDAB

Vraag van de maand

Wat had u altijd al willen weten? Hebt u een prangende vraag over het reilen en zeilen binnen de Vlaamse overheid? Mail ze naar 13@vlaanderen.be en wij zoeken het voor u uit!

Onlangs heeft de Vlaamse vlag aan een van de Brusselse gebouwen op zijn kop gehangen. Wat zijn de voorschriften? Wie waakt over het vlaggenprotocol in de Vlaamse overheid?

Thomas Leys, Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid

Nina De Meire, Protocolchef bij de afdeling Kanselarij van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid:

"Er bestaat een omzendbrief over vlaggen aan onze gebouwen. Die schrijft voor dat de Vlaamse vlag elke dag moet uithangen aan de grote administratieve gebouwen in Brussel en de VAC's. Dat gebeurt het liefst correct, en dus niet op zijn kop. Er zijn sowieso 18 data waarop de Vlaamse vlag gehesen moet worden aan alle gebouwen van de Vlaamse overheid. Naast 11 juli zijn dat onder andere de nationale feestdag, de Dag van de Raad van Europa, de Dag van de Verenigde Naties en een reeks verjaardagen van leden van de koninklijke familie. Op 17 februari moeten de vlaggen zelfs halfstok omdat dan de overledenen van de koninklijke familie herdacht worden. Op 11 juli na (wanneer alleen de Vlaamse vlag verplicht is), moet de Vlaamse vlag op die dagen verplicht in combinatie met de Belgische en/of Europese vlag gehesen worden. Ook de volgorde waarin de vlaggen gehangen moeten worden, staat in de omzendbrief. Bij dagen van nationale rouw beslissen de federale ministers of de vlaggen halfstok moeten. Die beslissing komt uiteindelijk terecht bij het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. Zij brengen alle andere entiteiten op de hoogte. De bouwverantwoordelijken van elk gebouw zijn ervoor verantwoordelijk dat de vlaggen correct gehesen worden. Zij moeten er ook voor zorgen dat hun vlaggen schoon zijn en tijdig vervangen worden. Het resultaat moet er netjes uitzien. Als er meerdere vlaggen hangen, moeten die allemaal even groot zijn."

Uw reactie hier?

Individuele lezersbrieven zijn welkom op de 13-redactie, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel, of op 13@vlaanderen.be. Ook reacties die gepost worden op de 13-website (www.vlaanderen.be/13), kunnen overgenomen worden in het magazine. Het volledige reglement vindt u op www.vlaanderen.be/13.

Vind ons op
Facebook

www.facebook.com/13magazine

TAALTIP

Ik ben of ik heb gewonnen?

Correct is: *Ik heb gewonnen*. *Winnen* is een overgankelijk werkwoord. Dat betekent dat er een lijdend voorwerp bij staat: 'iets' winnen, bijvoorbeeld *goud winnen op de Olympische Spelen*. Andere overgankelijke werkwoorden zijn (een boek) *lezen* of (een fiets) *kopen*.

Zoals bij de meeste overgankelijke werkwoorden wordt de voltooid tijd van *winnen* met het hulpwerkwoord *hebben* gevormd: *Hij heeft goud gewonnen op de Olympische Spelen*. Bij het werkwoord *winnen* kan het lijdend voorwerp worden weggelaten. Ook in dat geval moet u het hulpwerkwoord *hebben* gebruiken: *Hij heeft gewonnen*. In België komt ook wel de vervoeging met *zijn* voor (*Ik ben gewonnen*), maar dat is geen standaardtaal.

Ook voor het werkwoord *verliezen* geldt dat alleen de vervoeging met *hebben* correct is: *Ik heb (de wedstrijd) verloren*. De uitdrukking *voor iets gewonnen zijn* is wel correct: *Ik ben helemaal voor mijn toekomstige schoonzoon Ernesto gewonnen*.

Tip: Abonneer u op het e-zine Taallink van de Taalteliefen via www.vlaanderen.be/taalteliefen. Stel uw taalvragen aan de Taalteliefen op 078 15 20 25.

GEVONDEN

Uniek gevouwen colablikje

Herkenbaar aan z'n opvallende rode kleur en voorzien van een halve slok frisdrank, met wesp. Het blik werd gevonden tussen de struiken van het Stadspark. De rechtmatige eigenaar kan zich wenden tot www.indevuilbak.be.

ZWERFVUIL IS NIET MEER VAN DEZE TIJD.

Iemand moet dit prachtexemplaar verloren zijn. Wij zijn in ieder geval blij dat we kunnen helpen en we hopen dat u nooit zelf een peuk, blikje, klokhuys, kauwgom of papiertje verliest.

Vlaamse overheid

**SPEEL DE INDEVUILBAK APP
EN WIN EEN TABLET COMPUTER.**